

LVČA

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE „21.MAJ” - PODGORICA

Broj 11.

Dragi učenici,

Pred vama je još jedan broj našeg školskog lista. Tradicionalno ga izdajemo na kraju školske godine. Da sumiramo rezultate, istaknemo najbolje, pokažemo svoju stvaralačku energiju.

Proslavili smo jedanaesti rođendan naše škole. Svaka godina imala je nešto svoje, specifično i lijepo. Ova se razlikuje od svih ostalih. Znanja ste sticali i pod krovom škole i u virtuelnim učionicama. Uživali u virtuelnim posjetama galerijama, bibliotekama i pozorištima. Željeli ste i saznali mnogo toga, ali ništa nije moglo da zamijeni radost povratka u školske klupe. Godinu za nama su obilježili i strahovi, neke tužne priče i nada da će pošast koja hara svijetom konačno proći.

Naši polumaturanti su uskraćeni za dugo očekivana druženja, ekskurzije, neke posebne večeri. Sve to ih nije spriječilo da vrlo uspješno završe osnovnu školu, a njih 18 da dobije diplomu Luča.

Ovaj broj lista je pokazao i brojne talentovane stvaraocice i sportiste među najmlađim učenicima. Ponosni na njih, trudićemo se da im omogućimo da što uspješnije iskažu sve svoje talente. Raskoš vaših talenata, snaga znanja, ljepota đачkog doba, daje svjetlost našoj Luči.

Srećan uspješan završetak školske godine!

*Direktorica,
Zdenka Mišković*

Glavna urednica: *Anita Stojanović, profesorica
Crnogorskog-srpskog, bosanskog, hrvatskog
Dizajn:* *Anita Stojanović
Saradnici:* *Aleksandar Katnić, ICT koordinator,
Veronika Rutović, profesorica CSBH jez. i knjiž.*

Naši prvaci

1.10.2021. Malo kasnije nego obično je u našu školu zakoračila deseta generacija prvaka. Prijem, različit od svih ranijih, bio je organizovan prema mjerama NKT-a. Učenici su, podijeljeni u grupe, boravili u školi po pola sata. Učiteljice prvog razreda: Dijana Gajović, Vera Tomanović, Maja Bakrač, Olivera Đurović, Rada Perović i vaspitačice Marija Brajović, Vjera Radunović i Ranka Mićović su ih učile prvim školskim pravilima. Imajući u vidu specifične okolnosti u kojima će ovogodišnji prvaci započeti svoje školovanje, naše kreativne učiteljice su za svakog učenika pripremile poklon. Kako će one morati svoj široki osmijeh sakriti iza maske, zbog epidemiološke situacije, učenicima su poklonile nasmijani model zmaja, koji im je prenio poruku: Dragi naši prvaci, nek vam škola ne bude briga, nego još jedna igra!

DIGITALNI UDŽBENICI

Učiteljima i vaspitačima prvog razreda od velike pomoći u radu će biti i digitalizovani udžbenici Zavoda za udžbenike i nastavna sredstva. Udžbenici su urađeni za sve predmete prvog razreda osnovne škole, obogaćeni mnogobrojnim multimedijalnim i interaktivnim sadržajima koji ispunjavaju standarde kvaliteta National Geographica. „Obuku za korišćenje digitalnih udžbenika je prošlo oko 700 učitelja prvog razreda, odnosno gotovo svi iz naše škole. Digitalni udžbenici su veoma jednostavni za upotrebu, sa brojnim multimedijalnim sadržajima, koji će gradivo učiniti zanimljivim. Ne bih volio da se na ove udžbenike gleda kao na nešto što će mališane “prikovati” za ekran već upravo suprotno: da im pokažemo da nove tehnologije ne služe samo za igranje igrica već i za sticanje znanja”, rekao je Saša Bakrač, učitelj i koordinator obuke za nastavnike.

I b

I b

Čestitke Ia

I c

Lutkarska predstava
I a

I b

Prvaci stvaraju

Marija Šofranac I b

Esma Kalender I- c

Barbara
Nikčević I b

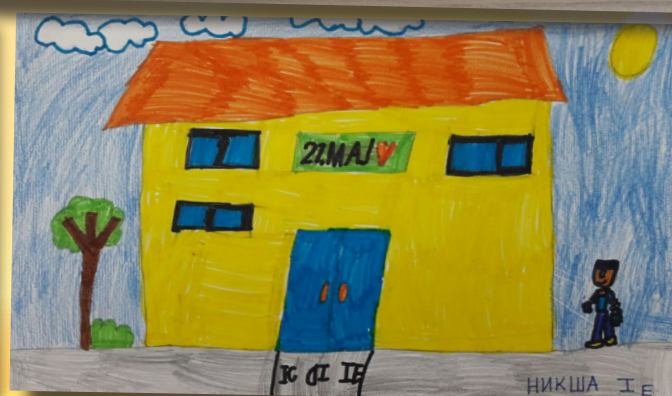
Dilara Sabotic I-c

Хана Гредић I д

I e

Škola nam je drugi dom

Moja škola srce ima,
srećom zrači velikom,
u zagrljaj đake prima,
škola nam je drugi dom.

U školi pamet raste,
svakom brojkom, svakim slovom,
letimo joj k'o proljeću laste,
škola nam je drugi dom.

Prijateljstva ovdje stičemo
učimo sa osmjehom,
i na sav glas radosno kličemo:
škola nam je drugi dom!

Kada nam znanje svo prenese
i jednom kad odemo,
gdje god da nas put odnese –
škola nam je drugi dom.

Ines Krivokapić IV c

Draga školo,

Pišem ti povodom tvog jedanaestog rođendana. Nećeš mi zajmjeriti što ti ne persiram. Mislim, samo si godinu dana starija od mene, tako da te doživljam više kao druga. Ili da budem krajnje iskren, znala si nekad toliko me namučiti, da mi ne pada na pamet da te persiram.

Kao i sva ostala prijateljstva i naše prijateljstvo imalo je uspona i padova. Sjećam se prvog našeg susreta. Ti si bila bučna, a ja sam bio poprilično preplašen i zabrinut. Ne želim da kažem da ti je namjera bila da nas prvake zaplašiš. Al' stvarno... ta graja, galama, pjesma i upozorenja učitelja i učiteljica nijesu odavali utisak nekoga kome je stalo do nas. Imao sam osjećaj kao da me ne primjećuješ.

Danas, nakon četiri godine našeg druženja, punih sreće, ljubavi, osmjeha, graje, brige, suza, shvatio sam zapravo da ti i nemaš svoj glas. Pošto nemaš svoja usta, posudila si glasovne aparate učenika, učitelja i učiteljica. Nemaš čak ni svoje osjećaje pa si posudila naše. Tako da ti nisi niko drugi nego mi, tvoji učenici i učitelji. Jedna velika porodica koja će ostati neraskidivo povezana sjećanjima, emocijama i događajima. Uglavnom, kao i svaka druga porodica.

Povodom tvog jedanaestog rođendana, želim da ti poručim da mi je drago što je i moj glas jedan od glasova na hiljade učenika koji danas ponosno govore :
"DRAGA ŠKOLO, SREĆAN TI 21. MAJ!"

Imran Čekić IV d

Online učionica

Moja online učionica nalazi se
u šestospratnoj zgradi,
prava je družionica
u kojoj svako marljivo radi.

Kad zazvoni zvono
otvorim lap-top,
čujem učiteljičin glas,
znači da počinje čas!

U učionici su svi drugari,
matematika – omiljeni čas,
da steknemo puno znanja
trudi se naša učiteljica Snežana.

Druženje i šalu
svako dijete voli,
to je ono zbog čega se srećan
vraćam staroj školi.

Damjan Jančić IV d

Djetinjstvo je najljepši period u našem životu i nema bezbrižnijih i mirnijih dana. Žureći da odrastemo zaboravljamo kako je lijepo biti dijete i kako taj proces koji nas tjera na ozbiljnost, trebamo što više usporiti.

Dok si dijete, maštaš o tome da što prije porasteš i uđeš u svijet odraslih, a kada do toga dođe, želiš da se vratiš u te bezbrižne dane. To kao odrasli ljudi vrlo brzo shvatimo, čim nađemo na neku prepreku ili poteškoću. Sve dječije muke nestaju u zagrljaju roditeljske ruke. Spokoj koji osjećamo kada znamo da smo zaštićeni i voljeni ni sa čim se ne može mjeriti. Kao dijete možeš doživjeti mnogo toga što kao odrastao čovjek nikad nećeš moći. Ponađen novčić, nečiji osmeh, pružena ruka, pohvala učiteljice, nježan dodir... za odrasle sitne stvari, a za djecu velike kao kuća.

Svakodnevni problemi ne postoje u rječniku nas, malih ljudi, koje vi, odrasli, nazivate djecom. Sve je dostižno i moguće, za nas granice ne postoje. Mašta ih briše. Uočavamo mnoge stvari koje odrasli, zamagljenog pogleda, ne vide ili ne žele da vide. Vidim tugu u očima djeteta koje ne može da ima najskuplje patike kao njegov drugar iz klupe, a isto tako i kako ona brzo nestane kada se nađu na terenu jer lopta ne pravi razliku, otići će tamo gdje je šutne spretna noga, u kakvim god patikama bila.

Naš osmeh je iskren, nježan i nevin. Ne dajemo ga svima, ni sa određenim ciljem. Smješimo se često i bez razloga. Prosto zato jer smo djeca. Radujemo se malim stvarima jer u njima je istinska sreća. Volimo svim srcem, iskreno i bez interesa.

Zato i ne želim da odrastem. Ne prije vremena. Želim zadržati ovo dijete u sebi što duže, čvrsto ga zagrliti i ne pustiti ga nikad. Čuvati ga kao zjenicu oka, zalivati i njegovati kao najosjetljiviju biljku jer - dijete je čovjek važan. Za mene, za tebe, za planetu Zemlju, za cijelo čovječanstvo.

Nikolina Knežević VI e

Na našoj planeti djeca su najvažnija bića. Svojim odrastanjem uljepšavaju svijet, ispunjavaju ga pjesmom i igrom. Takođe, uljepšavaju živote ljudi širom svijeta. Najljepša slika jednog grada su parkovi ispunjeni djecom koja se igraju i čija se graja čuje na sve strane. Srećno i veselo dijete budućnost je naše planete.

Svojim odrastanjem, za roditelje djeca su najljepša avantura. Tom dugom procesu odrastanja, rezultat je uvijek vrijedan i samostalan čovjek. Dok dijete ne odraste i stekne iskustvo, potrebno mu je puno ljubavi, pažnje i nježnosti. Na našoj planeti život ne bi bio lijep bez djece i mnoge stvari u istoriji se ne bi desile. Zato su djeca vrlo važna za sve i bez njih život bi danas bio drugačiji. Od djeteta, vrijednog, raspjevanog, radoznalog, nastaće ozbiljan, uporan i zreo čovjek koji doprinosi našem svijetu. Baš zbog toga djeci treba pružati pažnju i ljubav, jer od ljubavi djeca rastu. Nama treba mirno djetinstvo, pjesma i najvažnije od svega roditeljska podrška. Jedna od važnijih stvari koju treba čuvati za djecu je priroda. Njeno očuvanje, a ne svijet kakav imamo danas, u kome se ne vodi računa o životnom okruženju. Prirodu moramo čuvati, saditi nove biljke i skupljati otpad kako bi svim generacijama obezbijedili zdravo djetinjstvo. Najbolji primjer odrasli pružaju djeci i tako će ih naučiti pravim vrijednostima. Jer, samo dijete koje je svjesno ljudi oko sebe i uticaja koji imamo na prirodu, može postati dobar učitelj, doktor, radnik i čovjek, prije svega.

Kada na zemlji ne bi bilo djece, svijet bi bio dosadan i nesrećan, jer djeca su ta koja nastavljaju tamo gdje su njihovi roditelji stali. Oni stvaraju bolju budućnost.

*Zato, odrasli svijete,
dijete je čovjek važan
da svijet bude odvažan i snažan.*

Amar Dizdarević V

Kada sam bila mala za čovjeka sam govorila ljud. Kažu da su me mnogo ispravljali, ali bila sam uporna, skoro do polaska u vrtić.

U međuvremenu sam, naravno, naučila da je pravilno reći čovjek. Naučila sam i da je čovjek ljudsko biće koje ima moć govora i razmišljanja. Još jedna lekcija je dopunila moje znanje, a to je da sam u jednini čovjek, a da smo u množini ljudi. Otkud onda potreba da se djeci govori, sutra kada porastete treba da budete ljudi? Kao da to već nismo.

Sigurna sam da svi znaju da sam dijete, većina zna i da sam čovjek, a da li svi vjeruju da sam važna, to ne znam. Znam da sam važna svojoj porodici. Roditelji mi često to govore. Ponekad kao da nisu dovoljno sigurni da to znam i osjećam, pa umjesto važna, znaju da kažu najvažnija. Važna sam i drugarima. Trudim se da budem dobra drugarica. Osjećam da me zbog toga poštuju i cijene. U školi sam takođe važna jer činim dio jedne važne zajednice. Poštujem svoje nastavnike i drugare, ali i oni poštuju mene.

Međutim, nije svako dijete imalo sreću da osjeti koliko je važno. Nažalost, nijesu sva djeca osjetila ljubav, pažnju, lijepu riječ ili zagrljaj. Mnogi moji vršnjaci ne znaju da čitaju i pišu, a ima i onih koji su gladni. Meni je mnogo žao zbog toga jer nijesu oni birali da ne budu voljeni i zaštićeni.

Mnogo smo u školi učili o dječjim pravima. Ako imam pravo da izrazim mišljenje, mislim da prava treba da budu jednaka za svako dijete. Teško je vjerovati da si čovjek važan, ako su to samo riječi. Kada bismo se malo više trudili da svaki dan uradimo malo, možda bi to bilo dovoljno da jedno dijete učinimo srećnim.

Mnoge su pjesme nastale iz ljubavi prema djeci i zbog toga što se vjeruje da na djeci svijet ostaje. Ako su djeca vojska najjača i ako su ona ukras svijeta, onda je i baš svako dijete čovjek važan.

Dina Šahović V b

Djeca su mali ljudi koji primjete sve ono što su odrasli zaboravili. Oni posmatraju život široko otvorenih očiju, radoznalo i sa puno želje da sve odmah upiju i saznaju, bez predrasuda i kroz ružičaste naočare. U njihovim malim srcima ima mjesta za sve. Odrasli su često umorni, zabrinuti i stalno nekuda žure.

Kod nas, djece, sve je drugačije. Naš osmijeh nosi iskrenost, nježnost i nevinost. Mi slavimo život svakog dana i udišemo ga punim plućima. Mi se radujemo malim stvarima. U njima je prava sreća. Nađe se tu i poneki nestašluk, poneka loša ocjena i gorka suza, ali to se sve brzo zaboravi. Iako ponekad, neke stvari koje odraslima izgledaju nebitno, u našim glavama poprimaju veličinu slona, vrlo brzo se i one zaborave i nestanu kao zrno pijeska odnešeno vjetrom. Nemamo predrasude, ne sudimo o ljudima na osnovu nekih nevažnih stvari već pružamo ruku svima koji su spremni da se sa nama igraju. Dovoljno je da nekoga pitaš kako se zove, malo se dobacujete loptom i već postanete dobri drugari.

Mi, djeca, smo budućnost svakog čovjeka, svake porodice i cijelog čovječanstva. Mi smo ti koji će sutra voditi ovo društvo, na kojima svijet ostaje. Ali nam je, dok smo djeca, potrebna pomoć. Tražimo ljubav i pažnju najbližih, a od društva poštovanje i uvažavanje našeg mišljenja. Dijete treba voljeti svim srcem. Treba ga njegovati kao latice ruže. Čuvati kao malo vode na dlanu. Treba osluškiivati njegove želje i misli jer nijesmo svi kao otvorene knjige. Ponekad je potrebno pogledati malo bolje šta se krije iza ljutnje, suza i neposlušnosti.

Pustite da vas dijete vodi do radosti. Jer dijete vas nikada neće izdati. Ono je uvijek otvoreno, iskreno i neposredno. Zato i odrasli trebaju ponekad da budu malo više djeca. Treba da rade sve ono što ih opušta i čini radosnim. Da se igraju i uživaju u životu. Kada bi i oni ponekad, kao djeca, gledala na svijet dječjim srcem, ne bi bilo ratova i mnogih ružnih stvari. Više bi poštovali jedni druge, a na povremene probleme gledali kao na nešto što će sigurno proći. Tada bi i njihov osmijeh bio kao naš, dječiji. Jer cilj je biti čovjek, a sreća je biti i ostati dijete.

Zato mislim da svi trebaju sačuvati dijete u sebi, u svojoj duši i zaigrati sa njim, jer dijete je čovjek važan.

Luka Ivanović VII e

Naše doba je digitalno doba. Kao što su nekad generacije prije nas slobodno vrijeme provodile u čitanju knjiga, tako mi danas slobodno vrijeme koristimo za čitanje onlajn sadržaja ili gledanje video – klipova, filmova ili omiljenih serija. Mnogi nastavnici se slažu u tome da je situacija sa čitanjem danas mnogo lošija i da je sve teže djecu zainteresovati za knjigu. To nije ni malo čudno ako se ima u vidu današnji osnovci uopšte nemaju ni pojam o tome kako je izgledao svijet prije mobilne tehnologije, uglavnom računare nose u džepu i stalno su onlajn. Istraživanja pokazuju da mladi rođeni poslije 1997. primaju informacije brzo i još brže gube interesovanje za njih. U svijetu u kojem je ponuda sadržaja prezentovanih na živopisnim ekranima ogromna i koji „zaposjedne“ sva čula, teško je dijete navesti na čitanje knjige. Ipak, svi uključeni u sistem obrazovanja se trude da ukažu na značaj čitanja i da stalno podstiču čitalačke navike, a sudeći po odgovorima anketiranih devetaka naše škole, mnogi od njih su to i shvatili i „ne bježe“ od knjige. U anketi o čitalačkim navikama učestvovalo je 38 učenika devetog razreda. Dobili su spisak djela koja se kao lektira obrađuju u osnovnoj školi od šestog do devetog razreda i najveći broj njih (19) pročitao je 15 do 20 djela sa liste što je veoma visoko imajući u vidu da nijesu sva djela obrađivana u školi već se pravi izbor. Devetoro je reklo da je pročitao 10 do 15 djela, a sva djela je pročitao 7 učenika. Samo jedan učenik je naveo da je pročitao manje od 5 djela sa spiska. Kao najčešći motiv za čitanje lektire, najveći broj učenika je odabrao odgovor da je to bila želja da doživi neku novu avanturu (21 učenik), njih osmoro je bilo motivisano ocjenom, sedmoro je kao motiv navelo zanimljiv način obrade lektire i dvoje je čitalo zbog preporuke druga/drugarice. Isto tako značajan broj njih (21) ponekad čita knjige koje nijesu na spisku za obradu u školi, veoma često to radi deset učenika, rijetko njih šest, a nikad samo jedan učenik. Malo više od polovine anketiranih učenika (54,1%) se izjasnilo da su članovi Narodne biblioteke „Radosav Ljumović“ u Podgorici što ukazuje na to da ulažu dodatni napor da dođu do knjiga u papirnoj formi, da ih ne traže samo u školskoj biblioteci ili na internetu.

„Svojim učenicima stalno ukazujemo na benefite čitanja i mnogi čitaju i to ne samo zato što moraju već zato što im se to dopada. Istina je da im je potrebna malo jača motivacija, da mi, nastavnici, moramo da uložimo dodatni trud da ih za neke sadržaje zainteresujemo, ali se sve to isplati kad čujete da i mimo časova oni razgovaraju o knjizi, preporučuju ih jedni drugima ili debatuju o tome. Ono što ih dodatno motiviše je način obrade obaveznih djela za čitanje kod kuće pa, ako se sve to organizuje tako da ne bude puko ispitivanje sa ciljem da se utvrdi ko je zaista pročitao i koliko upamtio, onda djeca imaju veću želju da pročitaju djelo kako bi učestvovali u aktivnostima na času.“, kažu nastavnici crnogorskog – srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti naše škole.

Harijev Facebook profil

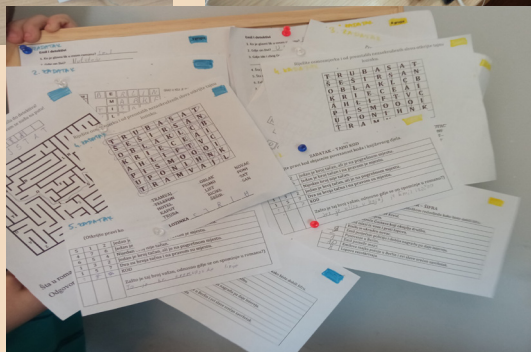
Obrada lektire "Hari Potter i kamen mudrosti" VII c i VIIe

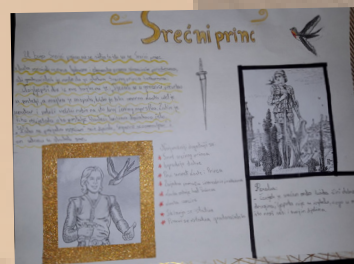
Prezentovanje kuća

"Emil i detektivi" - escape room VI d i VI e

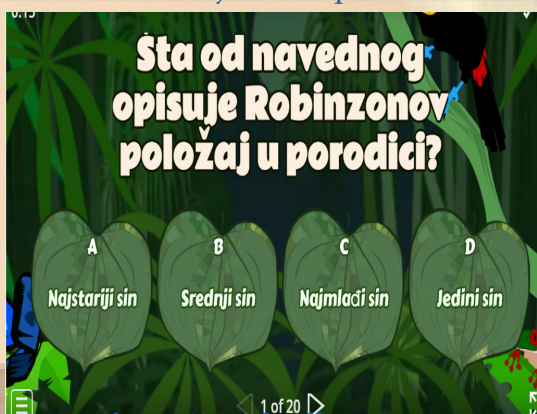

Obrada lektire "Razgovor uz oganj" VI d i VI e

"Dječaci Pavlove ulice" VII c i VII e

<https://wordwall.net/resource/9848741/hari-poter-i-kamen-mudrosti>
<https://prezi.com/view/M8jdB0CWqiwdL6Ni01c4/>

<https://wordwall.net/resource/8920505/robinzon>

"Ljudska duša ima više nijansi, nego jesenja šuma"

Borhes

Svako od nas kada se rodio dobio je određene rođendanske poklone. Ti pokloni nisu ništa drugo do naše nijanse, talenti, sposobnosti, potencijali koji se nalaze duboko u našoj duši. Dakle, naš zadatak jeste da otvorimo poklone, da otkrijemo za šta smo rođeni, da otkrijemo u čemu smo najbolji i svoji.

Mi te nijanse dovoljno ne koristimo, te strune su zaspale u nama. Ali, čitanje je ono što može da nas probudi. Čitanje je alatka koja nam daje mogućnost da upoznajemo neki ljepši svijet, da otputujemo u nepoznate predjele, da širimo vidike i izgrađujemo sistem vrijednosti. Znaćemo da se ponašamo u bilo kojim okolnostima, mijenjaćemo i pobjeđivati sebe, svoje loše navike, bićemo viši nivo od onoga što jesmo. Oplemeni ćemo svoju dušu, naučićemo da volimo, da živimo radosno, da vidimo i doživimo ljepotu. Čitanjem ćemo obogatiti svoj način izražavanja u usmenoj i pisanoj komunikaciji koja će nam pomoći da izgrađujemo svoju ličnost i da postajemo stvaraoci.

Književnost će nam pomoći da osvijetlimo probleme savremenog svijeta koji nam često ne daju da porastemo. Pomoći će nam da kroz odrastanje probudimo ljubav u sebi, a ljubav je smisao postojanja i života, jedini pravi izvor iz kojeg se crpi životna energija. Zato, neka čitanje bude naš nepresušni izvor ljubavi.

Veronika Rutović, vaša nastavnica crnogorskog - srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti

Preporuke za čitanje:

"Knjiga koja je na mene ostavila poseban utisak je "Zov divljine", Džek Londona.

Preporučio bih je svima za čitanje jer nam pomaže da shvatimo koje su stvari u životu važne, da znamo da moramo da se prilagodimo svim situacijama u kojima se nađemo, da nikada ne gubimo nadu i volju za životom. "

Petar Mardonović, VII c

"Kada smo sa nastavnicom i ostalim učenicima 6. razreda posjetili gradsku biblioteku, nas nekoliko je uzelo knjigu "Dnevnik šonjavka". Ja sam svoju počela da čitam istog dana i odmah mi se veoma svidjela, a moj brat Aleksandar je uzeo na kratko, da vidi o čemu se radi, ali se i njemu toliko dopala da mi je stalno "krao" jer nije mogao da sačeka da je ja završim. I moja drugarica Anđela je bila oduševljena njome pa smo odlučili da pročitamo baš sve nastavke koji su objavljeni. Preporučujemo je svima jer je jako zabavna i duhovita i sigurno će im držati pažnju".

Anastasija Novaković, VI e

"Svima koji nijesu čitali sve romane iz serijala o Hariju Poteru, preporučujemo da to učine jer se neće pokajati i kvalitetno će provesti svoje slobodno vrijeme. Kada smo čule da će se prva knjiga iz serijala "Hari Poter i kamen mudrosti" obrađivati u školi, bile smo veoma uzbuđene, a posebno smo spremno dočekale sve aktivnosti vezane za rad na lektiri jer smo u glavi imale milion ideja o tome kako ga najbolje predstaviti i sakupiti što više bodova za svoju kuću. Svi nastavci su zanimljivi na svoj način i puni nobičnih detalja i avantura."

Hana Gerina i Ema Gušmirović, VII c

Moja škola

Reći ću vam istinu
kakav je to raj,
škola mi se zove
"21. maj".

Doživljaj je veliki,
osjećaj je jak,
što me više tjera
biću dobar đak.

Na vratima škole,
uvijek vedra lica,
sa osmijehom čeka djecu
naša učiteljica.

Nije bilo kraja
mojoj sjajnoj sreći,
mnogo lijepih stvari
još vam mogu reći.

Škola nam je kuća,
nije više bajka,
škola nam je radost,
škola nam je majka.

Škola nam je lijepo,
kroz priču iz snova,
objasnila kako
napisati slova.

Kao miris rascvjetalih
majskih ruža,
širi se i znanje
što nam škola pruža.

Kao vjetar
što kroz šumu piri,
drugarstvo se lako
i još brže širi.

Jana Šćekić, IV c

Prijateljstvo

*Prijateljstvo je kad nekome povjeriš tajnu.
Kad se dugo družite i znaš da te nikad neće iznevjeriti.
Ne moraju samo ljudi biti prijatelji. Smatram da je naj-
ljepše prijateljstvo između čovjeka i psa! Tako je bilo od
davnina. Poznato je da je pas vjeran čovjekov prijatelj.*

*U jednoj maloj, drvenoj kući, pored jezera, živio
je dječak Nikola. Imao je psa Lesija (rasnog
škotskog ovčara). Nikola živi sa tatom i mamom, a Lesija
je dobio na poklon za svoj četvrti rođendan.
Poklonili su mu ga baba i deda. Kada ga je dobio, Lesi je
bio tek rođeno štene. Rasli su zajedno, igrali se
svakodnevno. Jednog dana Nikola je sa Lesijem pošao
do jezera. Bila je zima pa se jezero zaledilo. Nikoli je bilo
zanimljivo da hoda po jezeru i nije razmišljao o tome šta
bi moglo da se desi. U jednom trenutku se začulo
krckanje...led je počeo da puca! Nikola je upao u ledenu
vodu i nije mogao ni da zapliva, ni da se uhvati za nešto.
Mislio je da mu je došao kraj kad je osjetio nečije zube na
svojoj odjeći. Lesi ga je vukao na površinu. Uspio je da
ga izvuče, ali je Nikola zaradio upalu pluća pa je morao
ostati u krevetu nekoliko dana. Za to vrijeme je Lesi ležao
pored njegovog kreveta i čekao da se oporavi. Kada mu
je napokon bio bolje, svima je pričao kako mu je njegov
ljubimac spasio život.*

*Imati ljubimca i vjernog druga je sjajna stvar Zbog njih
smo veseli i uvijek spremni na igru. Psi tako malo traže, a
pružaju puno, prijateljstvo, vjernost i ljubav.*

Julija Tanjević, IV c

Mladi sportisti

Amina Ćirković, učenica I a, je već uspješna plesačica. Članica je plesnog kluba „Beauty“ iz Podgorice i sa njima učestvuje u brojnim manifestacijama osvajajući nagrade. Na Državnom prvenstvu u modernim plesovima, u kategoriji „Jazz formacija Pčelice“, osvojila je 1. mjesto. Želimo joj još puno uspjeha na svim plesnim podijumima.

Nina Krulj iz II b, bavi se karaketom relativno kratko vrijeme, ali je upravo zbog toga njen uspjeh poseban.

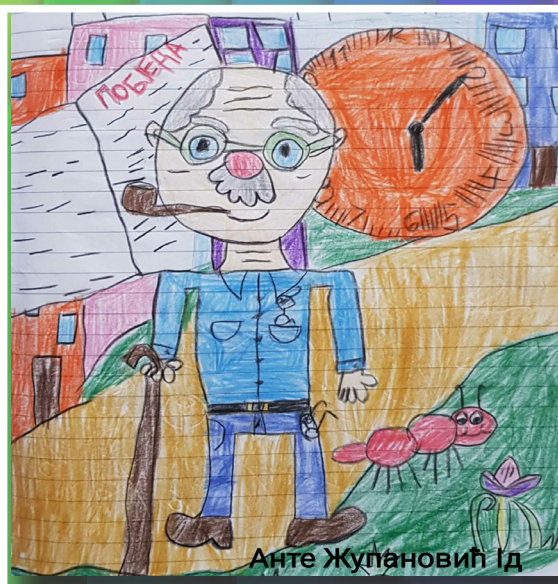
Ona je za godinu dana, koliko je u svijetu tog borilačkog sporta, osvojila tri zlatne, jednu srebrnu i jednu bronzanu medalju na raznim takmičenjima. Članica je Karate kluba „Budućnost“ sa kojim učestvuje na mnogim turnirima i izvan Crne Gore pa je tako na takmičenju u Srbiji, u kategoriji Poletarke – kate, osvojila je 3. mjesto i Zlatni pojas. Sudeći po dosadašnjim uspjesima, čeka je svijetla budućnost u karateu.

Rajan Arifović, učenik III a, trenira taekwondo i uspješan je u tome. Na međunarodnom taekwondo turniru 5. Asteriks kup u Nišu, održanom 22. maja, osvojio je zlatnu medalju. Turnir je okupio 864 takmičara/ki iz 97 klubova, iz 18 država i predstavlja već godinama jedan od značajnijih turnira u regionu. Ponosni smo na našeg učenika i želimo mu puno uspjeha na narednim takmičenjima.

Još jedna plesačica na koju je naša škola ponosna je i **Tara Kovačević** iz odjeljenja I d. Bavi se plesom već tri godine. Članica je plesnog kluba "Beauty", a dokaz o njenom talentu za ples su diplome koje je dobila za polaganje modernog plesa i medalje za polaganje I i II stepena. Nadamo se da će nastaviti putem uspjeha.

Анте Жупановић I d

Braća Ante (I d) i Andrej (II b) Županović pokazuju veliku ljubav prema slikanju i izuzetan talenat. Učestvuju na brojnim konkursima u Crnoj Gori. Anteov rad na likovnom konkursu "Obojimo svijet" je izložen u Nikšiću, povodom Međunarodnog dana boja. Andrejev rad na konkursu "Dijete je čovjek važan" je ušao u 50 najboljih radova u Crnoj Gori i izložen je u holu KIC -a "Budo Tomović" u okviru manifestacije "Dani Dragana Radulovića."

Андреј Жупановић II b

Još jedna talentovana slikarka je učenica naše škole. **Hana Gredić**, učenica I d, takođe je učestvovala na likovnom konkursu "Obojimo svijet" povodom Međunarodnog dana boje i njen rad je bio dio izložbe koja je povodom tog dana, otvorena u Nikšiću. Njen dar je zapažen i na konkursu "Dijete je čovjek važan" koji je organizovan u okviru Manifestacije "Dani Dragana Radulovića" i izložen je među 50 najboljih u Crnoj Gori.

Хана Гредић I d

Andrija Koprivica, učenik VII e, godinama se bavi šahom i učestvuje u raznim turnirima. U klupskom prvenstvu za djecu do 14 godina, osvojio je srebrnu medalju izgubivši u finalu. Sa pionirskim timom kluba "Budućnost" osvojio je zlatnu medalju, a učestvovao je i u prvoj ligi Crne Gore gdje je pobjeđivao starije i iskusnije igrače. Na Međunarodnom turniru je zauzeo 12. mjesto, jedini od učesnika do 15 godina. Pozicionirao se i kao 4. u državi za 2008. i 2009. godište i ima najveći rejting za svoje godište u državi. Na školskom takmičenju je prošao sa svim pobjedama osvojivši diplomu i na poklon knjigu "Mali princ".

I njegov drug iz odjeljenja, **Aleksa Radulović**, uspješan je na mnogim poljima, a šah je počeo da igra u avgustu 2019. godine. Svoj prvi turnir je igrao u septembru iste godine, a prvi uspjeh mu je bio ove godine u martu kada sje osvojio prvo mjesto bez poraza na klupskom turniru. Ubrzo je dobio svoj FIDE rejting u aprilu na Međunarodnom turniru koji se održavao u Podgorici.

I **Dafina Dakić**, učenica odjeljenja IV a, voli šah i osvaja nagrade. Članica je Šahovskog kluba "7. oktobar" i učestvuje na turnirima i raznim projektima kluba. Na dječijem šahovskom turniru organizovanom od strane kluba, 27.3.2021. osvojila je 1. mjesto. Ni epidemija ih nije spriječila da učestvuju na turnirima pa su tako imali onlajn časove i šahovske turnire za djecu do 10 godina na kojima je ostvarila zapažene rezultate i jedno 1. mjesto.

Kosta Babović, učenik I a, osvojio je drugo mjesto na Internacionalnom online abakus takmičenju održanom 9. januara. Takmičenje se tradicionalno održava u okviru Brainobrain festa, a abakus je drvena računaljka koja se sastoji od niza redova pokretnih kuglica koje predstavljaju cifre. Pomoću nje se savladava tehnika mentalne aritmetike, odnosno, sposobnost brzog i tačnog računanja bez ikakvih drugih pomagala. Takmičio se sa vršnjacima iz 42 zemlje svijeta.

Milica Đuranović, učenica IV d osvojila je prvo mjesto i zlatnu medalju na I internacionalnom karate turniru "Trofej Nikšića 2021" u disciplini kate. Na takmičenju je učestvovalo 700 takmičara iz 43 karate kluba iz 12 država.

Naša škola ima i uspješne atletičare. Braća **Scurati, Dejan i Danilo**, učenici V d, nižu uspjehe u atletici pa su tako, na Prvenstvu Crne Gore u atletici za mlađe pionire, održanom 9.maja. 2021. u Baru, osvojili bronzane medalje. Dejan u disciplini 600 metara - mlađi pioniri, a Danilo u disciplini 300 metara.

Dina Alivodić, učenica VIII e, je učestvovala na I internacionalnom karate turniru "TROFEJ NIKŠIĆA 2021" i osvojila I mjesto. Toj medalji pridružila je još jednu.

Na Državnom prvenstvu Crne Gore za kadete osvojila je III mjesto. Na prvenstvu je učestvovalo 26 klubova sa 146 takmičara.

Na istom turniru učestvovao je i **Ilija Mijović**, učenik odjeljenja VI-c, i osvojio TREĆE mjesto. Ovo je njegova 12 medalja.

Nikola Stanišić, učenik VI d, trenira u karate klubu „Iskra" oko 7 godina i osvojio je 4 zlatne i jednu srebrnu medalju na Prvenstvu države za 2009. godišće u apsolutnoj kategoriji. Ima bronzanu medalju sa prvenstva Balkana, takođe je osvojio nagradu za postignute rezultate u 2019. godini. Ima crni pojas 1. dan majstorskog znanja i vlasnik je 76 medalja. Osvajanjem drugog mjesta na Državnom prvenstvu, Nikola je obezbijedio učešće na Balkanskom prvenstvu koje će se održati krajem ove godine.

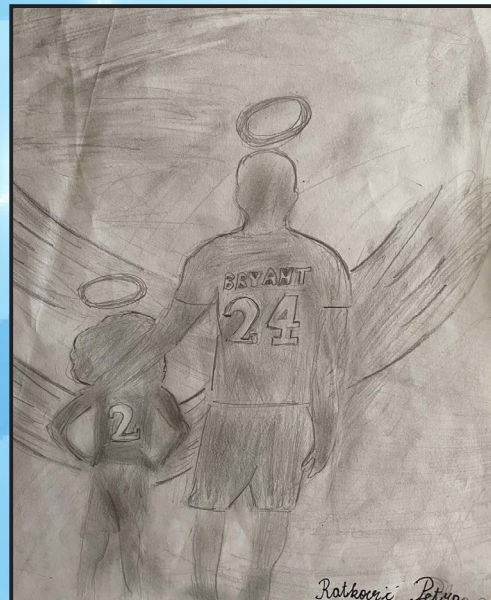
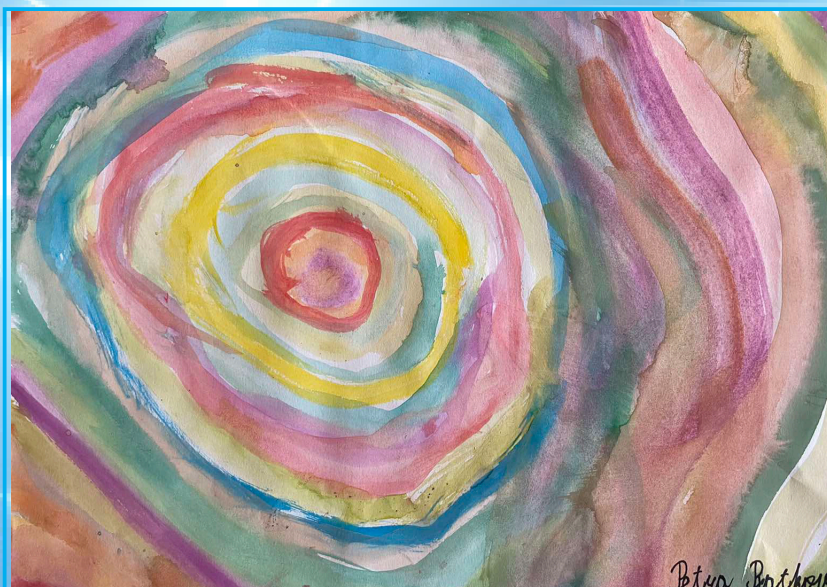
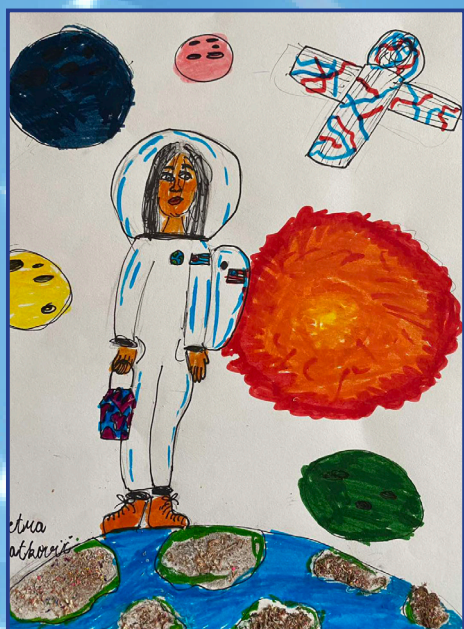
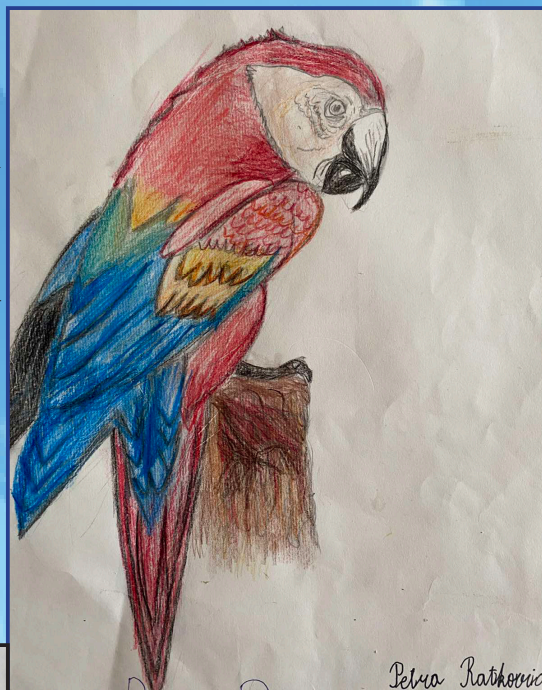
Emma Gušmirović, učenica VII c, uspješna je na polju muzike. Njen talenat za pjevanje potvrđen je na poznatom dječijem festivalu "Zlatna pahulja", koji se godinama održava u Rožajama, kada je osvojila 1. nagradu za interpretaciju. Ide i u Muzičku školu "Vasa Pavić" gdje svira klavir. I ove godine je imala zapažene solo nastupe, a na mnogima učestvuje i sa svojim horom "Zvezdice". Članica je i školskog hora.

Likovna izložba

Puno je učenika talentovanih za crtanje i slikanje, a neki radovi odišu zrelošću i živopisnošću. Pogledajte mini izložbu učenice Petre Ratković i braće Županović.

Анте Жупановић 1д

Анте Жупановић 1д

Андреј Жупановић 11б

Анте Жупановић 1д

Андреј Жупановић 11б

Анте Жупановић 1д

Šutiram kamenčić, hodajući bez cilja. Posmatram kako se kotrlja, kao da očekujem da me nekud odvede. Miris soli se osjeća u vazduhu. Misli mi se roje po glavi.

Opet sam ja kriv. „Uradi ovo, uradi ono... Moraš da slušaš starije..! Mi znamo šta je najbolje za tebe... Ti si dijete, šta ti znaš..." A šta oni znaju?! Ne mogu više da ih slušam. Što bih ih slušao, kad oni mene neće da čuju? Podižem pogled i vidim da se približavam plaži. More je posebno lijepo u ovo doba godine. Nema mnogo ljudi. Kao da je tu samo za tebe i da sluša tvoju priču, iako je čuo bezbroj takvih.

More je za mene nekad značilo samo igru, vruć pijesak, sunce i sladoled. Ono je predstavljalo sinonim za beskrajnu zabavu i ništa više. Nikada ga i nijesam doživljavao na drugačiji način. Vremenom sam našao drugačiju zabavu i tada mi više nije ni bilo potrebno.

Ipak, kako rastem, postajem svjestan njegove veličine. Toliko je nježno da te umiri šumom talasa i plavetnilom horizonta, a istovremeno toliko moćno da od stijene napravi oblutak. Toliko snažno da raspetlja tvoje umršene i buntovne misli, iako to tebi nikako nije polazilo za rukom. Vjerovatno mu se zbog toga uvijek i vraćam kad moram da razbistrim misli.

Privlači me voda. I dubina, i miris, i šum. Talasi mi šapću da im priđem. Ovog puta sam ustao i zagazio u plićak. Sitan pjesak mi se provlači kroz prste. Vidim let galebova. Zamišljam slobodu koju imaju i na trenutak želim da budem sa njima. Slobodan. Sam. Gospodar svog vremena, svojih misli i života. Osjećam kako mi talasi šapuću neke umirujuće riječi. Prepuštam im se svim bićem. Dozvoljavam da mi „čeprkaju“ po mislima, raspoređuju ih i oblikuju po svojoj volji. Ne smeta mi što nemam kontrolu. Ne kad sam pored mora. Dozvoljavam mu da me vodi kao mudri starac svojim savjetima. Nagledalo se ono svega. Svašta ima da mi kaže. Razne savjete da mi da. Mnogo čemu da me nauči. A prvenstveno da me smiri. Svojim šumom miluje moje misli koje ga slijepo prate i povinuju se njegovoj volji. Zatvorim oči i sav bol nestane. Na trenutak nestane sve što me mučilo, sve one sitne svađe, ocjene i kontrolni zadaci. More ih samelje u sitan pjesak i šalje od nemila do nedraga, kud god mu je volja. Sviđa mi se ta igra. Ovog puta se osjećam naročito spremno da joj se prepustim. Kao omađijan slušam šum i duboko udišem miris mora.

Zanesen, legao sam u vodu. Hladnoća vode mi prija. Potpuno opušten puštam da mi misli odlepršaju. Shvatam da, bez obzira na sve, uvijek postoji nešto u čemu možeš da nađeš mir. Za mene je to upravo ovo mjesto gdje postoji samo nebo, more i horizont. To je moja oaza.

Luka Četković, VII e

Lukin rad je osvojio **2. mjesto** na Festivalu "Male morske pjesme i priče" koji se tradicionalo organizuje u Budvi. Mentorka mu je bila Anita Stojanović.

Šapnulo mi je more

Jednog lijepog dana odoh na more da pecam. Sunčan dan, talasi me lagano ljuljuškaju dok se odmaram na čamcu. „Ne može bolje“, pomislio sam. Neko vrijeme sam pecao i uživao u tišini, kad ugledah sive i tmurne oblake koji su se polako skupljali na nebu. I voda se uznemirila. Počela je tako jako da talasala da je u jednom trenutku prevrнула moj čamac i mene zajedno sa njim. Polako sam tonuo i instiktivno zatvorio oči i usta. Pomislio sam da je mom životu kraj.

Probudih se na ostrvu. Bio sam potpuno mokar, zbunjen i uplašen. Nekoliko trenutaka sam ležao tako u nevjerici, kad čuh neki nepoznati glas. Nijesam znao odakle dolazi. Činilo se kao da more priča. Glas mi se obratio oslovljavajući me imenom. Rekao mi je da, ako želim da pobjegnem sa ovog ostrva, moram da mu pomognem u odbrani svog grada. Upitao sam ga o kakvom gradu je riječ, a ono je počelo da mi priča o jednom malom mjestu koje se nalazi između raznobojnih korala i ukrasnih stijena.

„Čitav grad je šaren i i veoma čist. Tamo je uvijek živo i veselo, ribice plešu i pjevaju na glavnom trgu, svuda se čuje vesela pjesma. Ajkule i ostali predatori ne napadaju druge već i oni igraju vesele igre, a hranu nalaze na obližnjim stijenama. Nema svađa, nema tuge, svi su srećni i veseli.“, opisivalo mi je taj grad sa velikom ljubavlju i ponosom. Ipak, osjetio sam neku tugu u njegovom glasu.

„Svakog dana se iznad nas pojavljivao sve veći broj plutajućih objekata koji su na sebi nosili ljude. Uvijek bi za sobom ostavljali smeće, ali sada je ono stizalo sa svake strane tako da nijesmo uspjevali da sve očistimo. Jednom su ispustili neku crnu boju koja je zahvatila sve i danima je nijesmo mogli ukloniti. Na svakom čošku je neka ljudska tvorevina, više ne možemo slobodno ni da hodamo, ni da dišemo. Naša djeca nemaju čista igrališta i bezbrižno djetinjstvo, a roditelji su u stalnom strahu da im se neko dijete ne povrijedi na flašu ili konzervu. Vesela pjesma je sad utihnula, na licima riba se vidi strah i briga, igru je zamijenila opreznost. Naš grad polako umire. Zato nam treba tvoja pomoć,“ reklo je. „Ti si čovjek kao i oni, znaćeš šta treba da uradimo“.

Razmišljao sam po onome što mi je reklo i na kraju sam odgovorio da ne mogu sve ljude da naučim da ne bacaju otpad u more. Poželio sam da svi čuju ono što sam ja pa da se osvijeste, ali sam znao da je to nemoguće. Ne mogu da ih nagovorim da budu oprezniji, ali mi je pala na pamet druga ideja. Ako bismo sagradili nešto iznad grada, mogli bismo da zaustavimo otpad! Svi će učestvovati i zajedno ćemo uspjeti. Ipak, to je bilo mnogo lakše reći nego uraditi jer nas je bilo malo i nije bilo dovoljno snažnih životinja. To bi moralo biti čvrsto i stabilno, a ujedno i da propušta svjetlost jer je morskom svijetu ona neophodna. Onda se more dosjetilo da okupi sve do kojih je moglo doći, ne samo morske životinje već i kopnene. Glas o gradnji štita se takvom brzinom proširio da mi se u jednom trenutku učinilo da se cijela planeta ujedinila. Na sve strane se čulo tapkanje, urlanje, bučkanje... životinje su trčarale tamo-amo, svi su radili kao jedan. Ubrzo su sakupili potreban materijal, a ja sam napravio skicu štita u obliku mreže pa su se svi dali na posao. Svako je imao svoje zaduženje i za kratko vrijeme je sve bilo gotovo. Bili smo oduševljeni i ponosni na svoje djelo. Ribicama se vratio osmijeh na lica i organizovali su proslavu na kojoj sam ja bio počasni gost. Takvu feštu u životu nikad nijesam vidio. Nosili su me kao nekog kralja na postolju od školjke, na glavi mi je bila biserna kruna, cijela jata riba su igrala kao jedan... Boje, mirisi i zvuci su bili toliko jaki da sam na trenutak zatvorio oči pred tolikim blještavilom.

Kada sam ih opet otvorio bio sam na svom čamcu. Izgleda da sam zaspao i sanjao taj čudan san. Sunce je zalazilo, a nebo se stopilo sa morem. Još sam bio pod utiskom i pažljivo provjerio da mi nešto od smeća sa čamca nije upalo u more. Odlučio sam da, iako je sve ono bio san, uradim nešto povodom problema koje je snašlo more. Vratio sam se kući odlučan u namjeri da ga zaštitim. Još ne znam kako, ali znam da ću početi od sebe i svojih najbližih. Ako svako od nas bude odlagao otpad na za to predviđenim mjestima, mnogo ćemo učiniti za prirodu i more.

Naše malo nekome može značiti sve.

Robert Osrajnik, VII c

Robert je sa svojim literarnim radom na temu "Šapnulo mi je more", osvojio **3. mjesto** na istom festivalu. Mentorka: Anita Stojanović

Skriveno blago Stare masline

Tišinu u biblioteci remetilo je samo listanje stranica knjige koju je Milica čitala. Voljela je tamo da provodi većinu svog slobodnog vremena. Takođe, tamo bi se sklanjala od Sanje i njene bande. One su maltretirale Milicu kad god bi je vidjele.

Milica je u biblioteci čitala različite knjige, ali jednog popodneva nešto čudno se desi. Kada je uzimala jednu staru knjigu sa police, iz nje ispade neki papir. Vidjelo se da tu stoji već duže vrijeme jer je hartija bila požutjela. Milica ga pokupi i vrati se do stola za kojim je čitala.

– Pa to je mapa sa blagom!- reče ona nakon dužeg ispitivanja starog papira.

A na mapi je pisalo: U šupljem stablu Stare masline krije se najvrjednije blago... Milica pažljivo stavi mapu u torbu i požuri kući. Naziv Stara maslina joj je bio poznat, ali nije puno znala o njoj. Zato je odlučila da pretraži po internetu. Saznala je da se za Staru maslinu u Baru vjeruje da je najstarije stablo te vrste u Evropi. Procjenjuje se da je stara preko 2000 godina, a obim stabla joj je oko 10 metara.

-Hmmm... Bar...- reče Milica i utonu u san.

Kada se ujutru probudila i krenula u školu, naletjela je pravo na Sanju i njenu bandu.

– Hej, štreberko, šta imaš u toj torbi?- upita Sanja, istrgnu Milici torbu, otvori je i prevrnu je naopačke. Milica stade da kupi knjige i sveske sa zemlje i taman kad je mislila da je sve pokupila, Sanja reče:

– Šta je ovo?

U ruci je držala Miličinu mapu. Pogledala je, pa rekla:

– O, moj bože! Je li ovo pravo?

- I da jeste, i da nije ,ne tiče te se!- odbrusi Milica i uze mapu. Taman kad se okrenula da ode, Sanja reče:

– Imam ideju! Pusti me da sa tobom nađem blago. Ja dobijem 50% i nikad te više neću maltretirati!- Milica malo razmisli. Ovo joj je vjerovatno jedina prilika da se riješi Sanje za sva vremena, pa pristade na dogovor. Kada Milica dođe kući tog dana, ode do roditelja pa reče:

- Mama, tata, mogu li sutra da odem na jednodnevni izlet u Bar sa... khm... drugaricom, pošto je sutra subota?

- Pa... Mislim da si dovoljno velika, pošto si već u sedmom razredu. A i to je samo na jedan dan... U redu, možeš da ideš - reče Miličina mama.

– Hvala!- uzviknu Milica.

Sljedećeg dana ona ode i kupi dvije povratne vozne karte do Bara.

Dogovorila se sa Sanjom da se nađu na stanici u 9:00 ujutru. U vozu, Sanja nije prestajala da priča o tome šta će sve kupiti od blaga koje nađu: novi Iphone, električni trotinet, markirane patike... dok je Milica sanjarila o budućnosti bez Sanjinog maltretiranja. Stigle su u Bar u 9:50 i krenule prema mjestu gdje se Stara maslina nalazi. Kada su stigle tamo, počele su da pretražuju svaki centimetar razgranatog drveta. Kada je Milica predložila da se popnu na drvo, Sanja je samo frknula i rekla:

- Nema šanse. Ti se penji ako želiš, ali ja ostajem na čvrstom tlu. Milica odustade od te ideje. Taman kada su razmišljale da odustanu i krenu, Milica proviri iza jednog žbuna.

- Evo ga!- reče ona.

I zaista, iza žbuna se nalazila velika rupa u drvetu. Bila je tako dobro sakrivena, da je mogao uočiti samo neko ko je zaista tražio nešto oko Stare masline. Sanja uzbuđeno dotrča do nje.

- Hajde! Vadi ga napolje!- govorila je. Milica zavuče ruke u rupu i poslije nekoliko sekundi mučenja, iz nje izvuče poveliku škrinju od drveta. Škrinja je izgledala veoma staro. I taman kada je Milica krenula da je otvori, Sanja je gurnu u stranu i podiže poklopac. Ali osmjeh brzo nestade sa njenog lica.

- Kakva je ovo šala?!- viknu ona. Škrinja je do vrha bila puna knjiga.

- Kakvo blago! - uskliknu Milica.

- Možda tebi, ali ja nijesam doputovala ovamo zarad gomile knjiga! Ovo je prevara!- histerisala je Sanja.

- Sanja, ako se tebi ovo blago ne sviđa, ti slobodno idi. Meni su, za razliku od tebe, knjige i znanje veće blago od zlata, novca i skupih stvari. Ako želiš, rado ću ti dati tvoj dio blaga. Ako ne želiš, ja ću ga zadržati. Ali dogovor ostaje dogovor. Prestaćeš da me maltretiraš!- reče Milica.

-Zašto bi mi i trebala ta gomila knjiga! Ja odlazim!- I dalje je vikala Sanja.

-Khm, khm... Sanja, upravo sam shvatila da su ove knjige previše teške, a ja imam obje vozne karte kod sebe, paaaaa... Da li bi bila tako ljubazna da mi pomogneš da ih odnesem do stanice? Ako ne želiš, ti slobodno ostani ovdje.

- Uh, u redu!- gundala je Sanja. Pomogla je Milici da odnese škrinju do stanice i zajedno se ukrcaše u voz. Za razliku od brbljivice kakva je bila u dolasku, Sanja je u povratku bila mnogo tiša. Milica se zadovoljno vratila kući i bacila se na čitanje svojih novih knjiga. Sanja nikad više nije razgovarala sa njom, i nikad je više nije maltretirala.

Miličin život je sada bio savršen. Stara maslina joj je poklonila sve što joj je ikada trebalo: slobodu i znanje. Milica će joj zauvijek biti zahvalna na tome.

Tara Popović, V c

Tara je osvojila 2. nagradu na Međunarodnom festivalu "Susreti pod Starom maslinom" za lirerarni rad na temu "Skriveno blago Stare masline". Njena mentorka je bila Tanja Ostojić. Na istom konkursu, rad učenika **Roberta Osrajnika iz VII c** je pohvaljen i izabran za objavljivanje u Zborniku radova.

Na kraju školovanja, reći ću vam...

Polako se približava i kraj osnovne škole. Sjećam se, kao da je bilo juče, kako smo tako mali sa velikim očekivanjima i strahovima zakoračili u neki novi i nepoznati svijet. Svi smo odrasli, neprimijetno, promijenili se, a zapravo ostali isti. Jedinstveni i svoji. Nekada jedan protiv svih, a nekada svi za jednog. Ali, svi smo ponaosob dali svoj doprinos i učinili da ovo bude jedna posebna generacija. Posebna po tome što smo u duši sačuvali ono dječje i najvrjednije, čisto srce, koje je bilo otvoreno za svakog. Tome ste nas i vi učili, dragi učitelji i nastavnici. Na kraju svega, mogu samo da vam kažem veliko hvala što ste svojim šalama, smijehom i pričom učinili časove kraćim i ljepšim, a odmore dužim i zabavnijim. Hvala i na onim manje lijepim trenucima kroz koje ste nas pripremili za srednju školu i život. Hvala za sve što ste učinili za nas, za svaki odložen i nenajavljen kontrolni zadatak, na pohvalama i kritikama, ali i na savjetima i velikoj podršci. Vi ste bili dio našeg djetinjstva i odrastanja. Posebno smo srećni što smo u školi stekli prijatelje za čitav život, prijatelje sa kojima se može dijeliti i dobro i zlo.

Nikada više nećemo sjedjeti u ovim istim klupama sa onim istim brigama i mukama, tajnama i željama. Ali, zbog svega toga, želim vam reći na kraju, da se ne zaborave svi ti srećni dani našeg djetinjstva i odrastanja i da ne dozvolimo da se ovdje završi naše dugogodišnje prijateljstvo.

Anja Matić, IX-a

NA RASKRŠĆU

/polumaturantima/

Godine nam proletjele,
srce nove želje sniva,
putevi se razilaze
tako u životu biva.

Al ne žuri da porasteš
jer i to će brzo doći
naprijed ćeš uvijek stići,
samo nazad nećeš moći.

Tek što smo se upoznali
zvonilo je za kraj časa,
od pilića razigranih
sad su ljudi krupnog glasa.

Ako nas još nekad spoje
osjećanja ova ista,
njeguj ih i pamti uvijek:
dječija je duša čista!

Morile te školske brige,
simpatije, male tajne,
sve nestašne uspomene
dragocjene su i trajne!

Pratiće te iskušenja,
novi dan je nova proba,
u trenutak vijek stane,
al jedno je dačko doba!

/ maj 2021 / Podgorica /

vaša razredna Aleksandra Mijušković

1. *Lena (Đorđije) Krnjević IXa*
2. *Lana (Zoran) Radonjić IXa*
3. *Teodora (Radojica) Rosandić IXa*
4. *Lena (Mirko) Vučević IXa*
5. *Neira (Nedžad) Čikić IXb*
6. *Eldar (Edin) Hasanović IXb*
7. *Najda (Edin) Hasanović IXb*
8. *Mirza (Dževad) Purišić IXb*
9. *Sunčica (Dragiša) Vujadinović IXb*
10. *Ognjen (Slaviša) Vujović IXb*
11. *Luka (Dragan) Bogićević IXc*
12. *Aleksandra (Dušan) Bjelica IXc*
13. *Balša (Gordan) Konatar IXc*
14. *Ana (Anton) Ljuljđuraj IXc*
15. *Dunja (Vladimir) Maksimović IXc*
16. *Mina (Vlado) Stanišić IXc*
17. *Iva (Darko) Batrićević IXd*
18. *Matija (Nenad) Lučić IXd*

Devetaci poručuju

Polako prolaze najbezbržižniji i najljepši dani. Ko zna šta će sve doći, ali zasigurno je da su iza mene nezaboravni trenuci i uspomene. Čini se kao da su ovih divnih devet godina prošle za čas. Kad se prisjetim raznih trenutaka svog odjeljenja, bude mi drago što sam baš sa njima dijelio i lijepe i teške momente. Svi naši šaptaji, šale i tajne zauvijek će pamtit i učionice naše škole.

Balša Konatar

Moje školovanje posljednje dvije godine će mi, kao i mojoj generaciji ostati u pamćenju. Zahvalan sam što me je škola formirala ovakvom ličnošću kakva sam danas. Spreman sam da sav trud nastavnika prezentujem u srednjoj školi i da naučim još mnogo toga.

Aleksej Simonović

Prolazi nam jedan divan period života. Završavamo osnovnu školu i ostavljamo iza sebe mnogo uspomena i lijepih stvari koje vrijedi pamtit i. Polako se spremamo za srednju školu. Upoznaćemo mnoge ljude i stećinova prijateljstva, ali nikad neću zaboraviti naše odjeljenje i osnovnu školu ću uvijek pamtit i samo po lijepim uspomenama koje mi uvijek izmame osmijeh na lice.

Ana Ljuljđuraj

Tokom školovanja stekla sam iskustvo koje će mi olakšati put kroz srednju školu. Znanje koje sam stekla, temelj je za moje dalje školovanje. Drago mi je što sam sklopila toliko značajnih prijateljstava kroz Osnovnu školu koja će mi nadam se značiti za cijeli život.

Jovana Garić

Ovo su jedni od posljednjih dana koje ja i moje odjeljenje provodimo u đačkim klupama. Boli me to i želim da ove dane iskoristim na najbolji moguć i način sa drugarima. Nazdravljamo drugarstvu i djetinjstvu, svemu što smo prošli zajedno. Ovo je kraj najljepšeg doba života i uvijek ćemo ga se s radošću prisjećati.

Luka Bogićević

Uskoro se završava posljednji razred proveden u osnovnoj školi. Svi devetaci će uskoro započeti novo poglavlje u svom životu. Sjećaću se svih drugarica sa kojima su mi dani u školi bili još ljepši. Takođe, tu su bila i neka zaljubljanja, a vrlo rado ću pamtit i moju prvu simpatiju iz osnovne škole. Posebno bih se zahvalila našoj razrednoj, Veroniki, koja nas je prije svega naučila da budemo dobri ljudi. Izaći ću iz osnovne škole zrelija i spremnija za sve što mi predstoji.

Mina Stanišić

Ubrzo se bliži kraj osnovne škole sa kojim ću da ponesem mnoge uspomene na prijatelje, nastavnike, izlete učiteljice... Ali neko ko će mi posebno nedostajati je moja razredna. Ona mi je predstavila mnoga djela, ali prije svega me je naučila kako da budem dobar čovjek, da budem pravedna i da ne odustajem od svojih ciljeva. Trudiću se da se pridržavam toga i nadam se da ću i srednju školu završiti ponosna sobom.

Dunja Maksimović

Došao je i kraj školske godine. Devetogodišnje školovanje u Osnovnoj školi „21.maj“ bilo je prelijepo iskustvo. Stekla sam divna prijateljstva i definitivno ću pamtit i svaki trenutak proveden u njoj.

Alena Čatić

Svoje školovanje sam proveo divno, uz sjajne nastavnike koji su mi pomogli da savladam gradivo i učinili me boljim čovjekom. Hvala vam.

Nikola Martinović

Kraj školske godine i rastanak sa društvom mi teško pada. Prijatelji i nastavnici koji su bili uz mene ovih devet godina će mi veoma nedostajati i zavijek će ostati u mom srcu.

Jakov Klikovac

Dragi prvaci, ja sam učenica devetog razreda. Želim da vam poručim da ćete ovdje dosta toga naučiti i steći sjajno iskustvo.

Sunčica Vujadinović

Iza zidova ove škole krije se mnogo više od klupa i učionica. Krije se znanje i toplina kojom škola zrači. Nezaboravne uspomene spajaju moje društvo, nastavnike i mene pa se nadam da će i vas, dragi prvačići.

Neira Čikić

Nekada sam jedva čekao kraj osnovne škole. Međutim, sada me hvata nostalgija i tuga oko srca. Nadam se da nikada neću zaboraviti likove svojih prijatelja, kao ni osjećanja koja sam imao tokom školovanja. Hvala svima.

Ognjen Vujović

Narednim generacijama želim od srca da poručim sljedeće: Ne uzimajte svaki školski trenutak zdravo za gotovo. Ovih tih devet godina brzo prođu i ne osjeti se ni tren. Držite svoj krug prijatelja suženim. Bolje je imati dva iskrena i vrijedna prijatelja, nego veliki broj lažnih. Budite optimistični, ne brinite se oko tog nebitnog testa iz matematike. Svejedno se za dvije godine njega nećete ni sjećati.

Teodora Kostić

Zajedno smo učili ne samo gradivo, nego i mnogo bitnije stvari. Učili smo o prijateljstvu, ljubavi, toleranciji, ali i o nepravdi, doživjeli po neku porugu i pustili po koju suzu. Sačuvajmo samo lijepe uspomene, a ostale prihvatimo kao dobre lekcije za život. Ono što je sigurno, uvijek ću voljeti svoje dane provedene u osnovnoj školi i ljude sa kojima sam ih provela.

Dunja Nišavić

Osnovna škola mi ostaje u lijepom sjećanju. Iz nje izlazim sa puno razumijevanja i uzbudljivih trenutaka. Tu sam stekla i neke od najboljih prijatelja sa kojima ću se rado sjećati svih lijepih i bezbrižnih školskih dana koje smo proveli zajedno.

Lea Piranić

Naš prvi susret u učionici bio je nezaboravan. Prvo bježanje sa časova, škole u prirodi i mnogobrojni nestašluci. Iz osnovne škole izlazimo mnogo zreliji i svjesniji nekih stvari, odrastamo. I nadam se da će moji najbliži prijatelji ostati blizu mene zauvijek.

Teodora Rosandić

Budućim generacijama poručujem sledeće: Cenite svaki trenutak u vašoj školi jer ništa ne traje zauvek. Stvorite prijateljstva i upoznajte ljude koji će uvek biti tu za vas. Škola nije samo mesto za učenje i kontrolne, već za stvaranje uspomena koje ćete zauvek pamtit. Možda se sad sekirate oko testa iz fizike ili ispitivanja iz biologije, ali verujte da nije vredno sekirati se oko tih stvari jer je to sve deo detinjstva i kako odrastate biće stvari vrednih sekiracije. Za sada se samo opustite i uživajte u čarima osnovne škole.

Lena Krnjević

Budućim generacijama želim da poručim sljedeće: U ovoj školi čekaće vas puno uspomena, uspeha ali nekad i padova. Svi smo zajedno kao porodica i svaki član uprave raširenih ruku će vas dočekati. Putovanje kroz osnovnu školu biće Vam najljepši period odrastanja. Ja, kao devetogodišnji đak Osnovne škole "21.maj", izlazim veoma ponosna jer sam izabrala baš tu školu, školu u kojoj su mi nastavnici omogućili da kroz igru i zabavu naučim mnoge stvari koje će mi u životu biti potrebne.

Tamara Milutinović

Ovih devet godina su iskustvo koje nikada neću zaboraviti. Hvala nastavnicima što su nas izveli na pravi put i onda kada nisu morali, ostali uz nas. Imam poruku za nove generacije - U sigurnim ste rukama, budite uporni i ne brinite!

Itana Knežević

Želim da kažem budućim generacijama da ih čeka nezaboravna avantura, prva prijateljstva i susret sa raznim zanimljivim ljudima. U ovoj školi će vas dočekati sa puno topline i razumijevanja.

Maša Jovanić

Prošli smo mnogo toga kroz 9.razred. Kroz mnogo svađa, šala, zadirkivanja, ali i učenja. Bilo nam je prelijepo zajedno i nadam se da će naše društvo opstati i poslije osnovne škole!

Anja Matić

Na kraju svi zaključimo ono što je davno napisao Branko Radičević: „Od kolijevke pa do groba, najljepše je dačko doba”.

Lana Radonjić

Rubbish in the bin

*Don't drop rubbish at your feet,
Don't drop rubbish on the street.
Put your rubbish in the bin!*

*Find a bin, find a bin,
Find the bin to put it in!*

*Don't drop rubbish on the grass,
Don't drop that banana skin!*

*Find a bin, find a bin.
Find a bin to put it in!*

Jusuf Šabović, IV e

My school

In school, I meet new friends
and learn new things.
This is really so cool!
I like to go to school.

I love those things!
I like to play with friends,
I like to learn
with teachers and my friends.

This school is the best!
I learned new things,
I met best friends,
this is an awesome thing.

My school is the best
and has the best name
and name of
my school is „21. may“.

Jana Šćekić, IV c

Italijanski i gestikulacija

Svi smo svjesni značaja jezika kao sredstva komunikacije među ljudima, ali ne treba zanemariti i gestikulaciju jer je to jedan od načina na koji se dodatno može pojačati ono što izgovaramo ili poslati neverbalna poruka. Vuk Savić i Katja Zvizdojević iz VIIIe, na časovima italijanskog jezika, uz uputstva njihove nastavnice Milene Markuš, govorili su o značaju i zastupljenosti gestikulacije u Italiji i govornom jeziku.

Prije nego što pročitate šta nam oni poručuju, pokušajte sami da odgonetne na osnovu njihovih izraza lica i pokreta ruku.

Che cosa posso farci?

Šta ja tu mogu da uradim?

Fai attenzione!

Tieni gli occhi aperti!

Budi pažljiv!

Dobro otvori oči!

Non mi interessa!

Ne zanima me!

Scusa, posso chiederti qualcosa?

Izвини, mogu li te nešto pitati?

Optimizam – kako to sunčano zvuči?!

Kada doživite neuspjeh, ili vam je teško da nešto postignete, ili ste pogođeni nečim što se događa oko vas

Možete da uočite da je jedno gledanje na nelagodne stvari ili događaje optimistično, dok je drugo pesimično. Kada pročitate ove izjave, što pomislite? Optimizam – pesimizam?! Optimističan stav je kada ono što nam se dešava vidimo pozitivno, da će nam, na primjer, i moguće greške donijeti neko novo učenje. Na suprotnoj strani, postoji pesimističan stav – kada ono što se nam dešava opišemo sasvim negativno, loše po nas i ne vidimo ništa lijepo ili pozitivno. Evo na šta je riječ optimizam asocirala naše nastavnike i učenike:

Nastavnici i nastavnice:

pozitivna energija, veselje, radost, sunce, majka, dobro raspoloženje, motivacija, slika „Mačka“ Henrija Matisa, vedrina, entuzijizam, nešto pozitivno, umjetnost, odmor, sreća, nada...

Učenici i učenice:

sreća, pozitivno mišljenje, uzbuđenje, ružičaste naočare, radost, prijatelji, porodica, moj drug, napredak, dobre ocjene, izlazak sa društvom, dobra ocjena...

Koja bi bila definicija optimizma (odrasli vole to da rade – da sve definišu):

Optimizam je pozitivno gledanje na svijet i stvari koje se dešavaju, očekujući najbolji mogući ishod.

Zanimljivo je da je sama riječ nastala od latinske riječi OPTIMUM što znači NAJBOLJE.

Optimizam je dobar za tvoje zdravlje i donosi bolji i ispunjeniji život. Zato vježbajmo optimizam:

- primjetimo dobre stvari kada se dese
- sjetimo se šta nam se sve dobro desilo u životu
- kada se desi nešto loše, ne priljepljujemo sebi negativne etikete (glup, nesposoban, neuspješan...) - sve može i drugačije da se vidi
- kada se desi nešto dobro, pohvalimo sebe (sjetimo se šta smo mi uradili da do toga dođe)
- kada se dešava nešto loše, sjetimo se da je to privremeno/da će proći
- njegujemo prijateljstva i stvarajmo dobre odnose oko nas
- očekujemo da ćemo uspjeti i uložimo trud da tako i bude
- posmatrajmo oko sebe i uočimo nešto lijepo i razdragano

Eto, još jedna školska godina se bliži kraju... Ostaje utisak da bi ova godina u jednoj riječi, asocijaciji bila - pandemija. U situaciji pandemije, ništa više nije bilo izvjesno, ni predvidljivo, informacije su često bile zastrašujuće, lice nam je prekriveno maskom da se ne vidi osmijeh, zagrljaj nije bio moguć... Ipak, oni optimistični su naučili da prepoznaju i pokažu OSMIJEH OČIMA i imaju NADU da će u narednom periodu biti bolje. OPTIMIZAM je povezan sa NADOM...

Postepeno se vraćamo na poznato, mada nemojte se iznenaditi da to poznato, ipak, nije isto. Biće prepreka i izazova... Kakvih? To niko ne može reći.

„Ko u čuda vjeruje, taj čuda i stvara.“

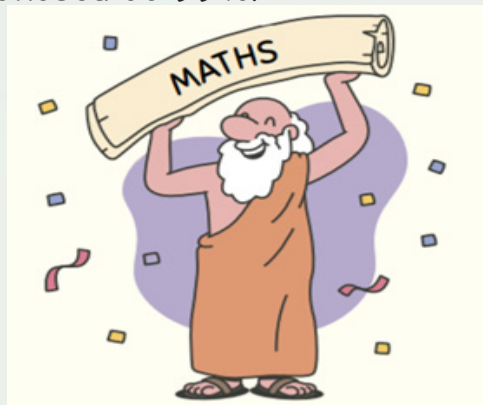
Dušan Radović

pedagoška služba : Itana i Aleksandra

ERATOSTEN VS ZEMLJA

Ovo je kratka priča o matematičaru i velikom putniku svog vremena - ERATOSTENU. Rođen u Libiji, studirao je u Grčkoj, a radio u današnjem Egiptu. Obišao je relativno mali dio planete Zemlje, ali je glavni bibliotekar Aleksandrije uspio da bez obilaska cijele planete ili leta iznad nje izmjeri njen obim i to sa tačnošću od 99%!

Kako je to uspio?

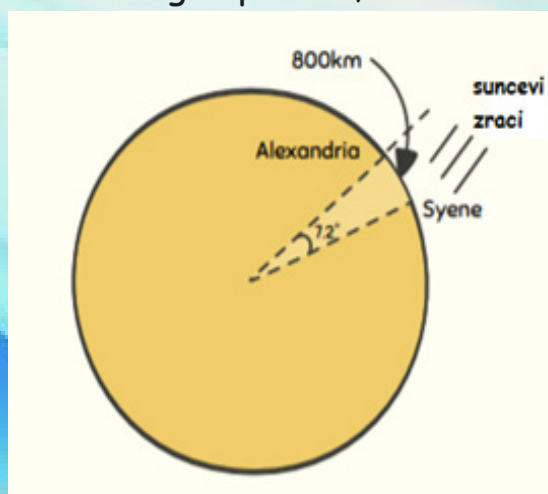
Matematičkim proračunom, naravno!

Eratosten je naime znao za grad Syene, koji se nalazio poprilično južno od Aleksandrije. U tom gradu je, jednom godišnje, Sunce bilo tačno iznad, odnosno njegovi zraci su padali pod pravim uglom i nisu pravili SJENKU. Eratosten je baš tog dana u podne (to je dan tačno u sredini ljeta, ako vas baš interesuje) i zmjerio dužinu sjenke koju je gradila jedna velika KULA tog doba u Aleksandriji, u gradu u kojem je tada živio.

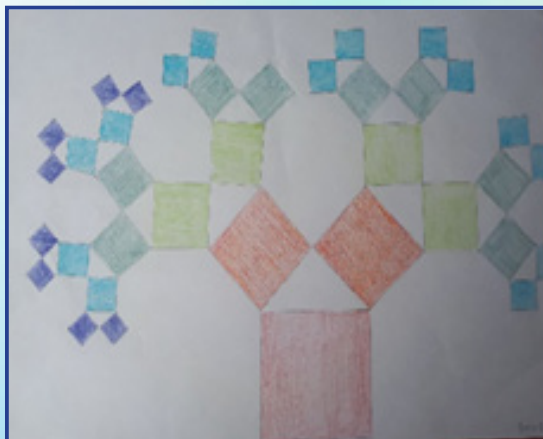
Koristeći GEOMETRIJU, izračunao je da je tog istog dana tačno 7.2o ugao sunčevih zraka nad Aleksandrijom. Kako u krugu ima 360o, tada je dužina kružnog luka nad centralnim uglom od 7.2o u stvari 1/50 njegovog obima. Množenjem udaljenosti između Aleksandrije i Syene (za koju je znao da je približno 800 km) Eratosten je izračunao da je obim planete Zemlje 40000 km (danas recimo, nakon toliko godina i ogromnog tehnološkog napretka, znamo da je obim zemlje 40,007.863 km). **GENIJE!**

Koristeći njegova zapažanja i proračune o veličini i obliku planete Zemlje, Eratosten je manje-više izmislio i današnju Geografiju! On je bio prva osoba koja je iskoristila termin "geografija" (na grčkom "pisanja o Zemlji"), a bio je i začetnik drugih geografskih koncepata.

Na primjer, začetnik je koncepta opisivanja naše planete u smislu klimatskih zona koje je on opisao kao: LEDENA zona oko polova, umjerena zona ispod i topla zona oko ekvatora.

Pripremio Seid Kršić, nastavnik matematike.

U odjeljenjima VIIIC, VIId, VIIIE u okviru teme Pitagorina teorema, realizovan je projekat Pitagorino drvo/ Teodorova spirala. Jedan dio učenika je imao zadatak da istražuje o fraktalima (šta su fraktali, gdje se mogu naći u prirodi, kako nastaje fraktal Pitagorino drvo...) a drugi dio učenika o spirali (šta je spirala, gdje može uočiti, kako nastaje Teodorova spirala,..). Istraživanja su izložili u obliku prezentacije. Drugi dio projekta je bio vezan za crtanje Pitagorinog drveta/Teodorove spirale kao osnove. A zatim su crtež dopunili tako da predstavlja određeni motiv. Možete pokušati i vi! Istražite! Budite kreativni!

Jelena Ostojić, nastavnica matematike

12. 11. 2020. Zlatni savjetnik

U susret Svjetskom danu djeteta dobili smo divnu informaciju da je naša Najla Smaković, učenica odjeljenja VI-c, postala članica Mreže zlatnih savjetnika Ombudsmana. Ona će u naredne tri godine predstavljati glas djece iz svog okruženja i doprinositi promociji i unapređenju dječijih prava. Direktno će učestvovati u radu institucije Zaštitnika, tako što će sa svojim drugarima savjetnicima predlagati, sugerisati i davati mišljenje o stvarima koje se direktno tiču djece iz Crne Gore.

13. 11. 2020. Nagrada za Minu i Jasminu

Naše "Pčelice" Mina i Jasmina Bero, učenice VI i II razreda naše škole, dobile su nagradu Zaštitnika za ljudska prava i slobode Crne Gore na konkursu "Imam nešto važno da vam kažem" kao najkreativniji rad.

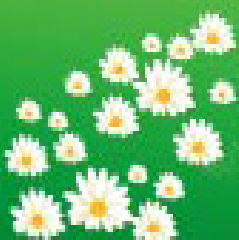
13. 11. 2020. Dan ljubaznosti

Svjetski dan ljubaznosti se obilježava svakog 13. novembra od 1998. godine, a ove godine smo to uradili i mi. Dan ljubaznosti obilježili su učenici VI c sa svojom razrednom Anom Kljajević. Pokazali smo da za ljubaznost nema prepreka i da je za promociju pravih životnih vrijednosti uvijek pravo vrijeme. Ni pandemija ni online nastava nas nijesu spriječili da svoje vrijeme posvetimo lijepim i korisnim temama. Izdvojili smo i prenosimo vam najljepše poruke, koje će vas podsjetiti da biti ljubazan ne zahtijeva previše napora, a donosi nam mnogo i poželjno je da svima nama ljubaznost postane navika. Mi smo odabrali ljubaznost, a nadamo se da će to biti i vaš izbor!

16. 11. 2020. Međunarodni dan tolerancije

„Ako čovjek ne drži korak sa svojim saputnicima, možda je to zato, što on čuje drugog bubnjara. Pustite ga da korača u skladu sa muzikom koju čuje”. (Henri Dejvid Toro). U našoj školi predstavnici Učeničkog parlamenta, sa pedagogicom i psihologicom su obilježili Međunarodni dan tolerancije. Razgovarali su o tome što za njih znači tolerancija, što su u školi prepoznali/naučili kao primjer tolerancije, zašto je biti tolerantan dobro za njih, a zašto za druge i sl. Parlamentarci su poručili da je ljepota u tome da nijesmo svi isti, i da nam odnosi sa drugačijima obogaćuju iskustvo, proširuju vidike i čine naš život ispunjenim.

21. 11. 2020. Moj drug – moj učitelj

Deset učenika OŠ „21. maj“ iz Podgorice još od aprila 2019. godine intenzivno je radilo na razvoju nastavnog sredstva koje će pomoći drugarima sa poteškoćama u učenju da bolje savladaju gradivo. Na trećem nacionalnom takmičenju u kodiranju uz upotrebu mikro:bita imali su priliku da predstave svoj projekat “Moj drug – moj učitelj” i da osvoje visoko drugo mjesto. "Ovim projektom pružamo podršku učenicima sa posebnim obrazovnim potrebama. Cilj nam je da ovladaju pojmom broja do 10 uz pomoć druga iz klupe. Uspjeli smo da napravimo jednostavno nastavno sredstvo koje će omogućiti djeci sa poteškoćama u učenju bolje razumijevanje prebrojavanja i podstaći bolju socijalizaciju učenika. Učenje u našoj školi postalo je aktivno, zanimljivo i zabavno. Početkom realizacije projekta Škole za 21. vijek u školi je formiran klub za kodiranje “21:bit”. U početku je brojao 10 članova, a početkom ove školske godine imamo 8 novih učenika nižih razreda. Klub za kodiranje je postao mjesto gdje članovi, osim kodiranja, istražuju, razvijaju, preispituju i realizuju svoje ideje.", istakla je Jelena Ostojić, nastavnica matematike i koordinator projekta.

25. 11. 2020. Učenje i stvaranje

Naša škola ima već bogatu tradiciju u realizaciji aktivnosti "Gost na času". Odjeljenje VI-a je ugostilo profesora vajarstva na FLU (Fakultet likovnih umjetnosti), Cetinje, Željka Reljića, oca naše drugarice Danice. Učenicima je govorio o vajarstvu, tehnici rada sa glinom. Uz njegovu pomoć učenici su radili otiske sa kalupa od gipsa. Objašnjavao je učenicima i tehniku zidanja glinom. Bio je ovo zanimljiv i sadržajan čas. Naš gost je pozvao učenike na svoju samostalnu izložbu iduće godine, takođe i da posjete FLU Cetinje, kad to prilike dozvole.

28. 11. 2020. Najda i Eldar znaju odgovore

U okviru manifestacije “Noć istraživača 2020” organizovan je kviz “Kad priroda pita”. Naši učenici, Najda i Eldar Hasanović (9-b) su pokazali izuzetno znanje i zauzeli prvo mjesto. Takmičari su odgovarali na temu biološke raznovrsnosti (flora, fauna i gljive). Pitanja i literaturu za kviz su pripremili kustosi iz Prirodnjačkog muzeja Crne Gore. Nastavnik biologije, Jasmin Šabotić ih je odlično pripremio vodeći ih kroz obimno gradivo.

28. 11. 2020. Uspjeh na dječijem festivalu

Festival dječije pjesme „Naša radost“, održan je u Kulturno-informativnom centru „Budo Tomović“. Takmičilo se 16 izvođača, a pobjednica ovogodišnje „Naše radosti“ je naša drugarica Lara Redžepagić (V-b) koja je izvela kompoziciju "Gorsko oko". Drugu nagradu za najboljeg solistu osvojila je Iva Nikčević (VII-a) sa kompozicijom "Brat".

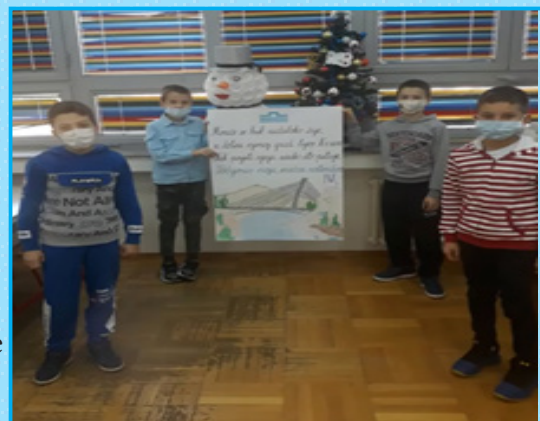
16. 12. 2020. Školsko takmičenje - matematika VI razred

Ova školska godina donijela je mnogo izazova i novina u radu. Jedna od njih je i školsko takmičenje. Nedostatak vremena, odsustva zbog epidemije, veliki broj obaveza... uslovili su drugačiju organizaciju. Prvi su se takmičili matematičari iz VI razreda. Pravo učešća na Državnom takmičenju su stekle učenice: Elena Osrajnik, Neda Dragišić i Anja Radovanović. Školsko takmičenje je organizovala i pripremila nastavnica Jelena Ostojić.

19. 12. 2020. Volim Podgoricu

Danas je rođendan našeg grada. Tim povodom učenici IV-b i IV-d su, sa učiteljicama Snežanom Žugić i Ivanom Đikanović, na svoj način obilježili Dan Podgorice. Dunja, Brano, Luka i Pavle iz odjeljenja IV-d su odgovarali na pitanje „Zašto volim Podgoricu?“, a odjeljenje IV-b je uradilo lijep plakat koji su postavili u holu škole.

24. 12. 2020. Praznična čarolija u IV-e

Učenici IV-e i njihova učiteljica Snežana Leovac mnogo vole praznike, a najviše novogodišnje. Kažu da su bili dobri prethodne godine - nizali su petice, dijelili osmjehe i pružali jedni drugima podršku. Djeda Mraza je posebno oduševila njihova toplina, nježnost, iskrenost i radoznalost. Odlučio je da ih posjeti tajno i uruči im zaslužene poklone. Kada se ušunja u njihovu učionicu - iznenadio se. Oni su već jedni drugima kupili poklone i uljepšali praznike. Naučili su da uveseljavaju jedni druge, budu pažljivi i darežljivi. Djed je otišao punog srca i odlučio je da će ih ipak posjetiti u njihovim domovima, da ne bi remetio odjeljensku čaroliju.

24. 12. 2020. Zašto čitati

Ponosni na kreativnost i posvećenost naših nastavnika predstavljamo vam poziv na čitanje, upućen od strane nastavnice Anite Stojanović.

"Draga djeco, da li vam se nekad desilo da vas neko ne razumije, da ne shvata što želite da mu kažete? To se ponekad dešava kada ne možemo na pravi način da izrazimo svoje misli, kada nam rječnik nije dovoljno bogat pa ne možemo da nađemo pravu riječ za ono što osjećamo. Ali, postoji lijek i za to! Zove se ČITANJE. Djeca koja čitaju imaju bogatiji rječnik, ono što čitaju pretvaraju u slike, a pošto mozak bolje pamti ono što čita i vidi, hajde da se zajedno prisjetimo onoga što smo čitali u romanu "Robinson Kruso" kroz jedan kviz."

<https://wordwall.net/resource/8920505/robinzon>

29. 12. 2020. Veseli prvaci

Učenici odjeljenja I-a i I-b polugodište su završili novogodišnjom priredbom koju su snimili za svoje roditelje uz pomoć učiteljica: Dijane, Vere i Mire. Bilo je tu raznovrsnih motiva: zvončići, lijepe riječi, prvi dan u školi, novogodišnje želje... Radovanje praznicima su pokazali i razigranim ritmičkim tačkama. Divan novogodišnji dekor koji nam je poslužio za fotografisanje i snimanje, napravila je učiteljica Maja. Vrijedni prvaci iz odjeljenja I-c, d, e su sa svojim učiteljicama i vaspitačicama izrađivali novogodišnje ukrase i čestitke. Staru godinu su ispratili uz novogodišnje pjesme i fotografisanje u ukrašenim učionicama i holu škole. Ove aktivnosti su organizovale učiteljice: Olivera, Maja, Rada, Ranka, Marija i Vjera. Čestitke svima za uloženi trud i predivno prvo predstavljanje naših prvaka.

9.2.2021. Dan sigurnog interneta

Učenici odjeljenja VI-c i VI-e su dali svoj doprinos obilježavanju Dana sigurnijeg interneta.

Kroz efektne i sadržajne prezentacije uspješno je realizovana vršnjačka edukacija. Razgovarali su drugari na teme: "Internet - dobre i loše strane", "Pravila ponašanja na internetu", "Online nasilje" i "Kako zaustaviti online nasilje?". Inspirativne teme su, djecu digitalnog doba, pokrenule da iznose zrela razmišljanja, kritičke stavove i inovativne ideje. Ove kratke radionice su imale za cilj da se djeca dodatno edukuju za sigurniju, odgovorniju i kreativniju upotrebu interneta. Organizator aktivnosti je nastavnica Ana Kljajević.

10. 2. 2021. Lutkarsko pozorište

Učenici odjeljena IV-a zavirili su u svijet drame. Naučili su šta je drama, pozorišna predstava, lutkarska predstava. Uz pomoć i usmjeravanje svoje učiteljice napravili su lutke za odjeljenjsko lutkarsko pozorište.

12.2.2021. Jedna tema više umjetnosti

Učenici odjeljenja I-b na času Likovne kulture modelovali su od plastelina domaće i divlje životinje. Napravljena je korelacija sa časovima Prirode i društva i sa tekstom Tri međeda iz CSBH jezika i književnosti. Učenici su uživali u radu uz pjesme o životinjama.

13.2. 2021. Maštovito I-e

Učenici I-e odjeljenja su na časovima Likovne kulture "oživljavali" brojeve iz matematike, a iz Prirode i društva od papira sastavljali domaće životinje. Časovi su praćeni muzikom, a kao rezultati zabavnog rada su zanimljive izložbe dječijih radova.

16. 2. 2021. Dan ljubavi u I-d

Najjača energija i najčistija emocija uvijek je bila i ostala ljubav. Drugari iz I-d su na kreativan način pokazali da nikakvi virusi, posebne mjere i načini rada ne mogu poljuljati pozitivnu energiju koja vlada među njima. Oblakom ljubavi predstavili su svoje asocijacije na riječ LJUBAV. Koristili su "specijalnu poštu" kako bi rješavali zadatke iz matematike, a na času prirode ljubav nije mogla zaobići ni njihove omiljene životinje. Na kraju veoma zanimljivog dana dio atmosfere iz učionice prenijeli su i svojim porodicama u vidu poklona koje su napravili za svoje najmilije.

Organizatori ovih aktivnosti su učiteljica Maja Bakrač i vaspitačica Vjera Radunović.

17.2.2021. Zanimljiva biologija

Tokom ove nedjelje učenici VIII razreda su imali priliku da nauče nešto novo o krvnom sistemu. Kako bi znanje bilo i primijenjeno nastavnik Jasmin Šabotić je organizovao zanimljive edukativne vježbe.

Učenici su uz pomoć nastavnika: mjerili puls, krvni pritisak i nivo šećera u krvi. Uz učenje o značaju transfuzije krvi učenici su imali priliku i da određuju krvne grupe sebi, svojim drugarima i nastavnicima koji su rado učestvovali u njihovim aktivnostima.

23.2.2021. Obilježavanje Dana maternjeg jezika

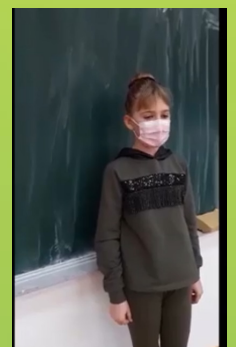
U našoj školi obilježen je Međunarodni dan maternjeg jezika kroz niz aktivnosti. Učenici odjeljenja VII-b su govorili o značaju i načinu očuvanja maternjeg jezika. Recitovali su svoje prve autorske stihove. Prezentovali zanimljive priče o omiljenim pjesnicima. Uz čiste dječje emocije, pokazali su da vole svoj jezik i prepoznaju njegovu važnost. Poručili su svi zajedno da govoreći maternji jezik, govorimo iskreno i iz srca. Može se zaključiti da je očuvanje našeg jezika sigurno u rukama ovih mališana koji imaju podršku svoje nastavnice Veronike.

U organizaciji nastavnice Anite Stojanović, učenici šestog razreda (VI-d i VI-e) kroz online kviz tražili su parove tuđica (sinonime), a u školi sami navodili riječi koje svakodnevno koriste, a preuzete su iz nekog stranog jezika. Na jednom listiću su pisali tuđicu, a na drugom kako bi se ta riječ mogla reći na našem jeziku i listiće lijepili na tablu. Učenici romsko-egipćanske populacije upoznali su ostale učenike sa nekim riječima iz albanskog i romskog jezika. Razgovaralo se o značaju očuvanja maternjeg jezika i sami su primjetili da je najveći broj riječi koje oni koriste (posebno dok su na internetu ili igraju igrice), došao iz engleskog jezika. Nastavnica Anita ih je upoznala sa načinom na koji su se nekad tražila objašnjenja nepoznatih (stranih) riječi i izraza pokazujući im tzv. „Vujakliju“ i sami su pokušali na taj način da otkriju značenja nekih riječi umjesto da pojam ukucaju u google ili neki drugi pretraživač. Iste aktivnosti su imali i ostali njeni učenici sedmog razreda (VII-e i VII-c), a pored toga su na listićima razvrstavali riječi u tabelu i pokušali sami da otkriju iz kojeg jezika riječ potiče. Sami su istraživali zanimljivosti o jeziku i riječima i izdvojili njima najfrekventnije pa pravili rječnike turcizama, anglicizama, italijanizama i germanizama. Uz prezentaciju se razgovaralo o bogatstvu našeg jezika, upoznali su se sa terminom polindrom (riječi i rečenice koje se isto čitaju sa obje strane) i sami pokušali da sastave neke primjere.

Naše pozorištanice

Učenici IV-c odjeljenja su na kratko oživjeli svoje lutke i predstavili sebe kao odlične glumce. Maternji jezik smo na trenutak zamijenili nekim drugim jezikom kroz zanimljive recitacije.

23. 2. 2021. Bezbjednost učesnika u saobraćaju

Prošle nedjelje su članovi Moto kluba Bezbjednost bili gosti naše škole povodom projekta pod nazivom: „Bezbjednost motociklista i ostalih učesnika u saobraćaju“. Jedna od aktivnosti u okviru projekta je edukacija djece, starijih osnovaca i srednjoškolaca o bezbjednosti saobraćaja. Učenici su imali priliku da se upoznaju sa opasnostima koje prijete ako se automobilom ili motociklom upravlja pod dejstvom alkohola, droga ili psihoaktivnih supstanci. Mogli su da vide kako brzina utiče na periferni vid i samu bezbjednost saobraćaja. Učenicima je skrenuta pažnja na opasnost prilikom telefoniranja i pisanja poruka na telefonu u toku vožnje ili učešća u saobraćaju kao pješaci. Uz niz video materijala mogli su se uvjeriti koliko je lako „ukrasti pažnju“ i koliko razlika od samo 5 km/h pri određenim brzinama znači kod samog ishoda nezgode u saobraćaju. Na kraju prezentacije, svi učesnici su mogli da probaju simulacione naočare (tzv „pijane naočare“). Učenici su imali priliku da sa „pijanim naočarima“ izvedu određene vježbe kao što su: hodanje po liniji, rukovanje, dobacivanje teniskom lopticom, ubacivanje teniske loptice u korpu te kačenje štipavica na konopac. Na taj način su mogli postati svjesni koliko je u tim stanjima teško upravljati svojim tijelom. Predavač je bio predsjednik Moto kluba Bezbjednost, Šofranac Dejan, dok su asistenti bili Babović Snežana, samostalni policijski inspektor u Upravi Policije CG i Garić Vojislav, penzionisani major bezbjednosti u Vojski CG, oboje članovi Moto kluba Bezbjednost.

27.2.2021. Biberče na našoj sceni

Naši mali VELIKI glumci su juče pokazali kako izgleda borba Biberčeta sa alom iz odlomka istoimene dramatizovane bajke. Učenici odjeljenja V-d, Matea Martinović (Divna), Edin Rebronja (Biberče) i Dejan Scuratti (ala) uz pomoć učiteljice i drugara na kratko su nas odveli u svijet bajki.

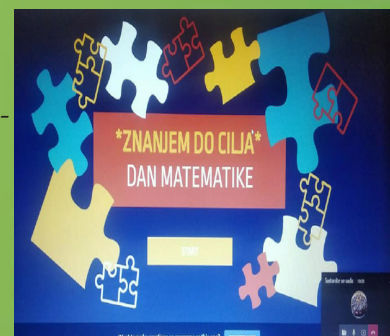
9.3.2021. Kreativni prvaci

Drugari iz odjeljenja I-c uživaju stvarajući. Uz pomoć raznih materijala, maštovitim putem, naučili su matematičke izraze, upoznali se sa zdravom ishranom, ponovili glasove uz pomoć svojih imena. Preko umjetnosti i lijepih čestitki drugarima su čestitali rođendan, a svim ženama 8. mart. Organizatorke aktivnosti su bile Olivera Đurović i Marija Brajović.

15.3.2021. Dan matematike

Današnji čas matematike u odjeljenjima VI-c, VI-d i VI-e počeo je slajdom "Znanjem do cilja" - Dan matematike. Korak po korak smo znanjem otkrivali nepoznatu sliku i za svaki tačan odgovor nagrada je bila jedna nova informacija, citat o značaju i ljepoti matematike. Rado smo o svakom porazgovarali i razmijenili mišljenja. Na kraju smo došli do cilja, ugledali smo sliku sa nekom "čudnom" oznakom. Ali ubrzo više nije bila čudna, već smo kroz zanimljivu prezentaciju shvatili da je to oznaka jednog čudesnog broja, koji je zavrjedio pažnju cijelog svijeta i njegov dan se obilježava od 1988. godine. Tako nas ni online nastava nije spriječila da na prigodan način, sad već tradicionalno u našoj školi, obilježimo i Međunarodni dan matematike i Dan broja Pi (π). Realizator aktivnosti je nastavnica Ana Kljajević.

29.3.2021. More kao inspiracija

Na nagradnom Konkursu „Male morske pjesme i priče“ koji je raspisan u okviru VII festivala književnosti za djecu, naši učenici su postigli izuzetan uspjeh. Pisali su na temu „Šapnulo mi je more“

U kategoriji IV, V i VI razred, Dunja Marković (5c) osvojila je DRUGO mjesto za priču. Mentorka Tanja Ostojić.

U kategoriji VII, VIII i IX razred, za priču su nagrađeni:

Luka Četković (7e) DRUGA nagrada

Robert Osrajnik (7c) TREĆA nagrada.

7.4.2021. Kreativan čas

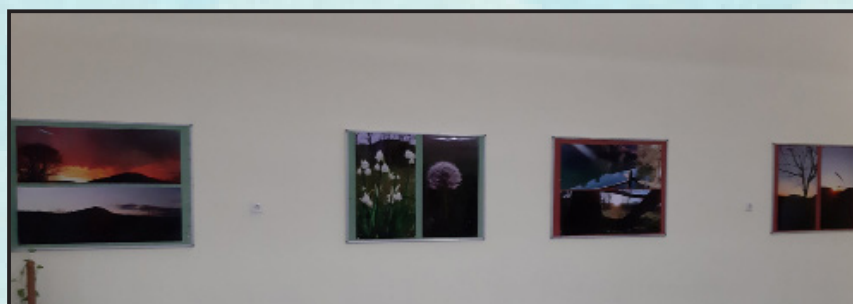
Učenici naše škole učestvovali su u projektu koji je organizovao British Council u saradnji sa Ministarstvom prosvjete i Zavodom za školstvo, a koji je podrazumijevao snimanje časova na teme koje podstiču razvoj kritičkog mišljenja, rješavanje problema i kodiranje mikrobotom. Hana Gerina, Petar Mardonović, Ognjen Marković i Vasilije Perović iz VIIc, zajedno sa Anitom Stojanović, nastavnicom Crnogorskog-srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti, snimili su čas o obradi neumjetničkog teksta koji će biti integrisan u raspored časova postojećeg zvaničnog programa "Uči doma", a emitovaće se na kanalu MNE Sport 2, 21. aprila.

<https://www.youtube.com/watch?v=QKIuBwQnMNI&t=41s>

23.4.2021. Ljepote naših ravnica

Povodom Dana planete Zemlje u školskom holu je otvorena izložba fotografija sa motivima prirode iz Zetske i Bjelopavličke ravnice. Nastavnik Željko Pajović je fotografisao ljepote svog zavičaja – Zetsku ravnice, a na fotografijama koje je napravio nastavnik Aleksandar Katnić zabilježeni su motivi iz Bjelopavlića.

24.4.2021. Dan knjige

Dan posvećen knjizi nastavnica Anita Stojanović i njeni učenici obilježili su zanimljivim aktivnostima. U školi su 7c i 6d predstavljali ilustracijom omiljenu knjigu i preporučili je drugovima, čitali pjesme i odlomke iz romana. Učenici 6d i 6e su sa nastavnicom posjetili biblioteku "Radosav Ljumović", učlanili se, boravili u čitaonici, razmjenjivali utiske i iynajmili po dvije knjige. Aktivnosti povodom Dana knjige nastavljene su i na online časovima gdje su, uz prezentaciju, razgovarali o značaju čitanja.

25.4.2021. Knjiga za biblioteku

Učenici petog razreda su tradicionalno obilježili Dan knjige. Donijeli su omiljene knjige i govorili o njima. Sproveli su, zajedno sa četvrtim i osmim razredom akciju "Moj poklon školskoj biblioteci" i prikupili veliki broj djela školske lektire. Donatori su u znak zahvalnosti dobili zanimljive bedževe. Naši najmlađi učenici, uz pomoć svojih učiteljica i vaspitačica, su na kreativan način obilježili Dan knjige. Osim razumijevanja pročitnog pokazali su i svoj talenat za slikanje.

4.4.2021. Naši likovni talenti

U okviru manifestacije "Dijete je čovjek važan", organizovana je izložba najuspješnijih radova, među 50 odabranih našlo se i pet radova naših učenika. Izložba je postavljena u holu KIC-a "Budo Tomović", a radove su naslikali: Hana Gredić 1d, Andrej Županović 2b, Maja Vukčević 4c, Andrija Jovanović 4a i Lana Vukić 4e. Andrejev i Hanin su na jednoj od prethodnih strana, a ovdje možete vidjeti ostale.

10.5.2021. Zanimljive i edukativne radionice

Učenici VII e, VII c i VI d učestvovali su u radionici povodom Svjetskog dana pisanja pisama i Dana Evrope održanoj u Narodnoj biblioteci "Radosav Ljumović". Razgovaralo se i o moralnim vrijednostima koje je zagovarao Marko Miljanov i na taj način su obilježili godišnjicu njegovog rođenja. Voditeljke radionice su bile Mirjana Žiga, bibliotekarka i Anita Stojanović, njihova nastavnica csbh jez. i knjiž.

11.5.2021. Takmičenje iz matematike

Nastavnik matematike, Seid Kršić, organizovao je školsko takmičenje iz matematike za učenike VII i VIII razreda. Prema broju osvojenih poena sačinjena je rang lista i proglašeni najbolji. U VII razredu su to: Erma Škrijelj VII d - II mjesto; dok su Vasilije Perović VII c, Sofija Delević VII a, Emiliya Tanjević VII d i Petar Marđonović VII c podijelili III mjesto. U VIII razredu ubjedljivo najbolji je bio Matija Kenjić VIII e koji je sa 95 poena osvojio I mjesto.

15.5.2021. Piši, piši mi...

Drugari IV-b i učiteljica Ivana su sa zadovoljstvom obilježili Dan pisanja pisama. Iako su generacija 21. vijeka i rastu uz nove tehnologije, rado su prihvatili da popričaju o značaju pisama nekada, kao i načinu pisanja i slanja danas. Izvlačili su imena drugara kojima su slali pisma podrške, pravili koverta, ozbiljno pristupili pisanju i predali ih u poštu.

16.5.2021. Nedjelja klikera

OŠ "21. maj" odazvala se pozivu da obilježi nedelju klikera i ovu staru igru otrgne od zaborava. Nakon velikog i napornog rada u ovoj školskoj godini đaci III razreda su razonodu našli u klikerima.

NVU Tinker je prvi put u Crnoj Gori organizovao pilot takmičenja "Kengur bez granica". Ovo međunarodno takmičenje održano je 15. maja 2021. godine u prostorijama UDG fakulteta i to u dvije kategorije: Ecolier (5. i 6. razred) i Cadet (9. i 1. razred). Takmičenje "Kengur bez granica" se održava zadnjih 30 godina u preko 80 država svijeta. Oko 6 miliona učenika osnovnih i srednjih škola širom svijeta, u isto vrijeme razmišlja o istim problemima. Testovi se sastoje od pitanja sa više ponuđenih odgovora. Akcenat je na duhovitim pitanjima u kojima se traži brzo i logičko razmišljanje uz osnovne tehnike računanja.

Takmičenje nije namijenjeno izuzetno nadarenim učenicima, već je otvoreno za sve učenike koji žele da zavire u malo drugačiji svijet matematike i da se uvjere da je matematika zabavna, korisna i uzbuđujuća. U kategoriji Ecolier – 6 razred osnovne škole takmičili su se učenici naše škole: Elena Osrajnik VIa, Mina Bero VIa, Anja Radovanović VIa, Emir Nuković VIb, Vidak Zvizdojević VIc. Učenice Elena Osrajnik (5. mjesto), Mina Bero (8. mjesto) i Anja Radovanović (9. mjesto) su ostvarile zapažene rezultate.

1.6.2021. Pregršt medalja

U subotu 29. maja Ulcinju je održan Međunarodni turnir 2. Ulcinj Trophy u obje sportske discipline taekwondo-a, sportskoj/olimpijskoj borbi (kyorugi) i Tehničkoj disciplini Izvođenje forme (poomsae). Turnir je okupio 510 takmičara/ki iz 45 klubova iz 5 država. Među takmičarima bili su i učenici/e naše škole, svi članovi kluba "Akademac" koji su ostvarili i zapažene rezultate: Adam Stijepović bronzana medalja, Bogdan Stijepović dvije srebrne, Nur Mahmutović bronzana, Andrej Đurović, Ognjen Nedić srebrna medalja, Petra Ratković zlato i bronza Niša Ratković. Rajan Arifović je imao 4 borbe, 3 pobiede i osvojio je srebrnu

4.6.2021. Kompjuterske vještine

Na I međunarodnom konkursu kompjuterskog crteža i kolaža, koji je organizovala škola "Ratko Žarić", Andrija Karadžić je osvojio III mjesto u grupi od 9 do 11 god. a Leo Velimirović I mjesto u grupi djece uzrasta od 12 do 14 godina. Njihov mentor je bio Marko Adžić, nastavnik informatike

5.6.2021. Gostovanje lektorke

Jelena Marković, lektorka i vlasnica prve agencije za lekturu u Crnoj Gori (www.lektura.me), gostovala je u odjeljenju VII c na poziv nastavnice Crnogorskog - srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti Anite Stojanović. Ona je sa učenicima razgovarala o tome koliko je važna primjena pravopisnih pravila u pisanju i vještina vladanja sopstvenim jezikom, navodila primjere iz prakse, ukazala na najčešće greške i neke jezičke mitove, a učenici su aktivno učestvovali postavljajući pitanja i tražeći odgovore na jezičke nedoumice.

6.5. 2021. Dođi da se družimo

Povodom Dana zaštite životne sredine, učenici 8a su sa razrednim starješinom, zalivali drveće koje je zasađeno za Dan škole i skupljali otpad. Iva, Magdalena, Ksenija, Katja i Marija, takođe učenice 8. razreda, su sa psihološkinjom Itanom, pomagale nastavnici Dežani Trifunović u oslikavanju zabavnih igara na stazama oko škole. Učenici će biti u prilici da vježbaju različite pokrete, igraju školice, a dobili su i mjesto gdje mogu vježbati plesne korake. Nastavljamo rad, vjerujemo na zadovoljstvo svih, posebno najmlađih učenika i korisnika produženog boravka.

Ena Sijarić VI e

Anja Džabasan VII b

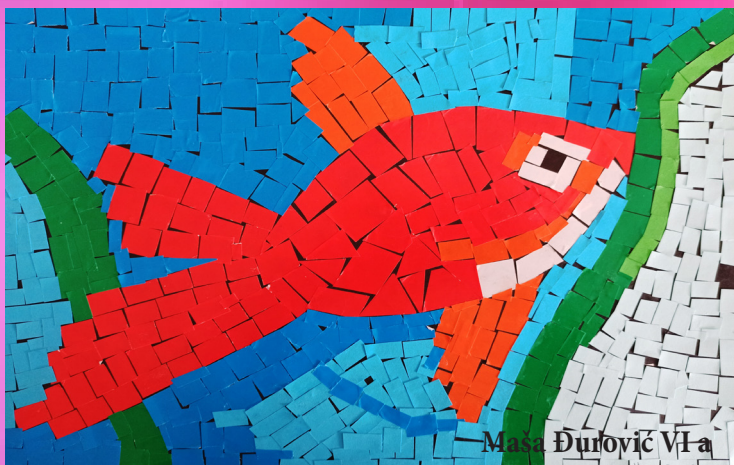

Maša Đurović

Kristina Dragnić VI b

Radomir Kovačević IX d

Maša Đurović VI a

Mima Bero VI a

